NÁSEDLOVICE

letos

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU 2021

Mikulášská obchůzka

Zrekonstruovaný sál KD Násedlovice

Obsah

Slovo starostky 3
Jednoduše z Balíkovny do Balíkovny 6
Optická síť v Násedlovicích 7
Dlužíte? Využijte „Milostivé léto“ 7
Nový zákon o odpadech 7
Výsledky voleb 8
Informace z Obecní knihovny 8
Nové lavice a stůl 8
Kyjovské Slovácko v pohybu 9
Mateřská škola 10
Hry na chodník 11
Muzeum, galerie a sýpka 11
Zaniklá trať Čejč–Ždánice 11
Martinské hody 2021 12
Oživujeme naši sýpku 13
DFS Šohajíček a Šohajenky 14
Karel Matula 16
DFS Násedlováček 18
Myslivecké sdružení Obora 19
Společenské a kulturní akce ve fotografii . 20
TJ Moravia 24
SDH a JSDH Násedlovice 25
Zeptali jsme se… 26
Z Moravy až do Velikého Srediště 28
ČZS Násedlovice 29
Z receptů našich babiček 29
Včelaři 30
Včelařský kroužek 31
Společenská kronika 32
O Koronaviru na písmeno „P“ 34
Kroje na půjčení 34

Slovo starostky 2021

Vážení spoluobčané, milí čtenáři našeho obecního zpravodaje, v loňském roce jsem v našem zpravodaji psala o tom, že nevíme, co bude dál, že se všechno neustále mění a že bude záležet na každém z vás, jestli se k sobě budeme chovat zodpovědně. Virus do roka a do dne nezmizí. Budeme se muset naučit s ním žít. Současně, ale není radno jeho šíření podceňovat. Vládním opatřením proto rozumím, i když mi radost nedělají. Začátkem roku 2021 se nemohly konat žádné plesy, ostatky, dětský karneval ani velikonoční ochutnávka vín. Konala se pouze Tříkrálová sbírka, kterou náš obecní úřad pomáhá v naší obci už léta organizovat.

Jak se ale říká: „Každé zlo je pro něco dobré“. Měli jsme prostor pro rekonstrukci vestibulu kulturního domu a nakonec jsme se rozhodli, že opravíme i sál. Nechali jsme celý sál nově vymalovat, ušít novou oponu, vyčistit a naleštit parkety, pořídili jsme i nové schody na jeviště a nové záclony. Naši pracovníci umyli a vyčistili osvětlení a nezapomněli jsme ani na květinovou výzdobu. První akce, která se v novém kulturním domě konala, byla Valná hromada Místní akční skupiny Kyjovské Slovácko v pohybu, které nám poskytlo dotaci na rekonstrukci viz. tabulka. Proběhlo i slavnostní přestřižení pásky s přípitkem, aby náš kulturní dům ještě dlouho sloužil našim občanům i zájemcům o jeho využití z širokého okolí. Po roce se nám konečně podařilo pronajmout kavárnu u KD manželům Klimešovým. Jelikož se do této obecní kavárny neinvestovalo od konce 90. let, bylo nutné provést kompletní revizi. Bohužel se zjistilo, že elektroinstalace, topení a sociální zařízení je naprosto v havarijním stavu, museli jsme jednat. Nechali jsme zpracovat projektovou dokumentaci, projekt a žádali o dotaci, bohužel neúspěšně. Museli jsme tedy zainvestovat z vlastních zdrojů. „Stanoviště“, jak manželé Klimešovi nazvali bývalou kavárnu Iberka, otevřeli v dubnu a to

Zrekonstruovaný vestibul kulturního domu

Slavnostní otevření KD po rekonstrukci

Regenerace víceúčelového sportoviště

pouze ve venkovním prostoru, který hojně využívají i maminky s dětmi. Pořídili proto trampolínu, badminton a barvy na hry na chodník. Aktivně se podílejí na průběhu rekonstrukce, za což jim patří velký dík. Doufáme, že vnitřní prostory budou uživatelné začátkem příštího roku. Kompletně jsme vyměnili oplocení celého venkovního areálu. Bohužel, některým je toto asi trnem v oku, a i přes to, že se areál zamyká, byla poškozena trampolína i části dětského hři- ▶

ště neznámým vandalem. Z tohoto důvodu budeme instalovat v areálu za KD kamery. Další novinkou je zrekonstruování víceúčelového sportoviště, které v naší obci slouží od roku 2006 a rekonstrukce už byla potřebná.

V dubnu jsme ve spolupráci našich spolků zorganizovali sázení dalších ovocných stromků, kolem obnovené polní cesty. Všem, kdo přiložili ruku k dílu patří velké poděkování.

V sobotu 22. 5. 2021 jsme se rozloučili s naším kamarádem, zastupitelem, místostarostou, vinařem, myslivcem a kronikářem panem Josefem Pukem. Jeho podrobný životopis popsala nynější kronikářka Mgr. Věra Dobešová v loňském zpravodaji. Já bych mu chtěla toto cestou ještě jednou poděkovat za všechno, co pro svoji rodinu i naši dědinu udělal. Zůstala po něm velká stopa a obrovský kus práce, a myslím, že nechybí jenom nám na obecním úřadě, ale i v ostatních organizacích. Chybí nám jeho nadhled, klid a osobitý humor. Vždy, když si nevím rady, jak se rozhodnout, řeknu si: „Co by na to řekl Jožka“? Takových srdcařů v naší obci už mnoho není.

19. 6. 2021 se v naší obci konal „Obecní den“, místo plánovaného sjezdu rodáků.

Pstruhový lov

Byla připravena prohlídka obecních budov, ochutnávka vín s cimbálovou muzikou, přátelské utkání TJ Morávia - Krumvíř B, skákací hrad, letní noc s dechovou hudbou Miločanka. Obecní den se vydařil, přálo nám počasí, a tak si každý mohl to, co ho zajímá vybrat. Připravit takovou akci není jednoduché a kdo si to nezkusil, neuvěří. Proto i v tomto případě děkuji všem, kteří pomohli, jak s přípravou, tak i s úklidem po akci.

V červnu jsme zahájili rekonstrukci kanalizace, stoka A1 v části obce „Chmelínek“ z důvodu havarijního stavu. Částku 4.472.189 Kč jsme zaplatili z rozpočtu obce. Po kanalizaci bylo potřeba udělat nový chodník. Protože jsme měli vyřízeno stavební povolení na tento chodník, mohli jsme požádat o dotaci Státní fond dopravní infrastruktury již v minulém roce. V srpnu nám přišla informace o rozhodnutí Výboru o schválení příspěvku na tuto akci. Celková částka k doplacení z obecního rozpočtu činí 577.681 Kč viz tabulka.

Rekontrukce kanalizace na Chmelínku

Nová kanalizace na Chmelínku

Chodník – stav před

Výstavba nového chodníku

Nyní pracujeme na projektové dokumentaci s názvem stavby „Násedlovice kanalizace – prodloužení stoky A1“ na pozemku p. č. 2324 v k. ú. Násedlovice. Je zde potřeba zřídit věcné břemeno s Jihomoravským krajem. Jakmile bude smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene schválena v Radě JMK, bude následně schválena v Zastupitelstvu naší obce a teprve potom můžeme podat žádost o stavební povolení. Myslím, že budeme moci stavět na jaře příštího roku.

Další větší akcí, na které nyní pracujeme je „Veřejná infrastruktura v obci Násedlovice“ Jedná se o projektovou dokumentaci na zasíťování 18 rodinných domů v části obce „Újezd“. Jakmile budeme mít stavební povolení, teprve potom můžeme žádat o dotaci 150 tisíc na jeden rodinný dům. Tyto žádosti se budou podávat v lednu 2022. Moc bych si přála, abychom to stihli podat a alespoň nějaké prostředky získat. Tento projekt bude pro nás prioritou č. 1 v příštím roce.

Nyní v prosinci, chystáme podání žádosti o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj na opravu místní komunikace i s chodníkem v části „Pod obecním úřadem“. Zadali jsme také další dvě projektové dokumentace na opravu místních komunikací s chodníkem a popřípadě i opravu kanalizace, tam kde bude potřeba.

V přípravě projektové dokumentace na Záhumenice, tedy za obchodem máme problém s vedením Jednoty Coop Hodonín. Navštívila jsem paní ředitelku v Hodoníně, abych jí požádala o souhlas se záměrem opravy této komunikace a ona mně tento souhlas nedala, ba naopak řekla, že tu komunikaci musíme od nich koupit, že část, přibližně 100 m2 patří jim. Řekla jsem jí, že nebudeme kupovat něco, co vybudovali naši předci a jen díky digitalizaci katastrálním úřadem se hranice posunula. Vede zde veškerá infrastruktura, tak aby nám formou darovací smlouvy potřebné metry darovali. Také jsem argumentovala tím, že po dobu 20 let, co jsem ve funkci, jim naše obec dělala zcela zdarma zimní údržbu kolem jejich prodejny, a proto si myslím, že to máme již několikanásobně zaplaceno. Já jsem to brala jako službu vám občanům, abyste se tam dostali a při náledí tam nevyjedou auta se zásobováním. A co myslíte, že jsem dostala za odpověď? Že je to můj problém, že oni si u nás nic neobjednali. Takže, počínaje letošní zimou, si budou tuto službu zabezpečovat sami. Paní ředitelka také zakázala prodej stánkařů u jejich prodejny, proto jsem musela rozhodnout o náhradním místě pro stánkaře u obecního úřadu. Dne 18. 8. 2021 jsem znovu napsala paní ředitel-

Projekt	Vlastní zdroje	Dotace	Celkem	Dotace z
Podpora památek místního významu	31.048 Kč	20.000 Kč	51.048 Kč	Jihomoravský kraj
Oprava KD interiér	180.000 Kč	640.000 Kč	820.000 Kč	MAS Kyjovské Slovácko
Následná péče o zeleň	10.800 Kč	25.200 Kč	36.000 Kč	Jihomoravský kraj
Nová opona	260.500 Kč	0 Kč	260.500 Kč	
Topení – kavárna KD	408.696 Kč	0 Kč	408.696.000 Kč	
Elektroinstalace KD	51.016 Kč	0 Kč	51.016 Kč	
Stoly	55.500 Kč	0 Kč	38.320 Kč	
Židle	65.000 Kč	0 Kč	65.000 Kč	
Kanalizace Chmelínek	4.472.189 Kč	0 Kč	4.472.189 Kč	
Lavičky + stůl rybník	39.903 Kč	0 Kč	39.903 Kč	
Chodníky Chmelínek bude hrazeno v roce 2022	577.681 Kč	3.273.528 Kč	3.851.209 Kč	SFDI – Státní fond dopravní infrastruktury
Oprava komunikace v průmyslové zóně	398.543 Kč	0 Kč	398.543 Kč	Firma PS Plast se podílela 250.000,-Kč
Nákup kontejneru	50.030 Kč	0 Kč	50.030 Kč	
Včelaři – výsadba stromů	1.000 Kč	10.000 Kč	11.000 Kč	Jihomoravský kraj
Pasport komunikací a dopravního značení	65.700 Kč	0 Kč	65.700 Kč	
Ošetření a ořez stromů	87.000 Kč	0 Kč	87.000 Kč	
Podpora rodinné a seniorské politiky	12.000 Kč	33.000 Kč	45.000 Kč	Jihomoravský kraj
Regenerace sportoviště s umělou trávou	149.254 Kč	0 Kč	149.254 Kč	
Nákup pozemků	418.283 Kč	0 Kč	418.283 Kč	
Nákup kopírky OÚ	76.283 Kč	0 Kč	76.283 Kč	
Obnova parket KD	120.000 Kč	0 Kč	120.000 Kč	
Služební vozidlo	133.500 Kč	0 Kč	133.500 Kč	
Kartotéka lékař	14.375 Kč	0 Kč	14.375 Kč	

ce doporučený dopis, aby vše přehodnotila a pozvala mě na jednání Představenstva, že bych jim to vysvětlila a do dnešního dne nepřišla žádná odpověď. Abyste si udělali svůj názor, nechávám zde naší komunikaci otisknout. Je mně z toho hodně smutno, myslím, že paní ředitelka zneužívá toho, že máme v obci jenom jeden obchod. Pokud se ale vedení COOP rozhodne, že nám potřebné metry nedaruje, budeme muset z projektové dokumentace část silnice kolem obchodu odebrat, protože nemůžeme rekonstruovat něco, co nevlastníme.

Ti z vás, co chodí na vycházky do okolí obce jste si možná všimli, nových laviček a stolu u obecního rybníka, boží muky a křížku u vinohradů. Na opravu boží muky jsme získali dotaci z Jihomoravského kraje v částce 20 tisíc. Další dotaci jsme získali na chod klubu důchodců i když se v letošním roce mohl konat omezeně, ale buďme vděčni za každé setkání.

Letos se uskutečnilo dvakrát Vítání občánků, akce Ukliďme Česko, návštěva Městského divadla v Brně na muzikál Pretty Woman, rybáři uspořádali pstruhový lov a stihli jsme uspořádat Martinské hody. V roce 2020 se to nepodařilo.

Letošní hody měly jednu změnu v programu a to páteční ochutnávku vín s besedou u cimbálu. Všichni, kdo přišli, se bavili a myslím, že to bylo příjemné obohacení hodového víkendu. V hodovou sobotu, kdy už se pekla kačena, voněly rozmarýny a stárci už zvali na hodovou zábavu, mně zavolal kapelník Šardičanky, že nepřijedou v neděli hrát, protože je postihl covid. Všechno nakonec dobře dopadlo a zachránila nás Veselá muzika Ratíškovice, která narychlo zaskočila na nedělní hodový program. Ještě jednou bych chtěla poděkovat všem, co se na letošních hodech podíleli. Organizace

Dobrý den, paní starostko,
navazuji na naše osobní jednání ze dne 5.8.2021 a i touto cestou sděluji, že máme zájem vyjít občanům Vaší obce vstříc v zájmu zlepšování vzhledu Vaší obce a hledat řešení stávajícího nesouladu stavu právního a faktického při využívání našeho pozemku p.č. st. 34/1 zast.pl. a nádvoří k. ú. Násedlovice, tedy za dále uvedených podmínek jednat o prodeji cit. pozemku za cenu v místě a čase obvyklou, příp. hledat jiné varianty řešení (věcné břemeno apod.).

Vzhledem k dlouhodobým problémům, které nám způsobujete, kdy povolujete užívání našeho pozemku bez našeho souhlasu třetím osobám k prodeji různého zboží, požadujeme v případě prodeje našeho pozemku:

a) Smluvní závazek (formou služebnosti), že Vaše obec nepovolí a současně zajistí, aby 100m od naší prodejny v obou směrech nebylo prodáváno žádné potravinářské zboží třetími osobami na pozemcích obce, a to pod sankcí smluvní pokuty za každé jednotlivé porušení.
b) Plánované parkoviště u naší prodejny bude vyhrazeno pouze pro zákazníky naší prodejny.
c) Na cit. pozemku nebudou umístěny v budoucnu žádné sběrné kontejnery.

S pozdravem

OBEC NÁSEDLOVICE,
696 36 NÁSEDLOVICE

Jednota, spotřební družstvo v Hodoníně
Národní třída 13, 695 34 Hodonín

Vyřizuje : Mokrá Vlasta

Mobil: 602 522 805
e-mail: starostka@obecnasedlovice.cz

Násedlovice 2021-17-08

Žádost o projednání bezplatného převodu – Darovací smlouvou, části pozemku místní komunikace v obci Násedlovice

Vážená paní ředitelko družstva,
také navazuji na naše osobní jednání ze dne 5.8.2021, kdy jsem přijela s návrhem opravy místní komunikace a řešení situace kolem vaší prodejny. Já jsem přišla s prosbou o bezplatný převod asi 60 m2, které sahají **po digitalizaci,** do místní komunikace. Jednalo by se o Darovací smlouvu a situace by byla úplně jednoduše vyřešena. Taky jsem vám řekla, že pokud nebude z vaší strany dobrá vůle a nedomluvíme se, že tuto část před vaší prodejnou prostě vynecháme. Takže o tom, co píšete níže, že máte zájem vyjít občanům naší obce vstříc, tady nemůže být vůbec řeč. Chtěla bych vám ještě jednou zopakovat, že naše obec, tam nikdy žádné prodejce neposílala a ani za místo nevybírala žádné poplatky. Prodejci si přišli zaplatit pouze hlášení místním rozhlasem. Nyní prodávají u obecního úřadu, kde na to mají větší klid a jsou spokojeni. Můžeme tedy říci, že dlouhodobý problém je tímto odstraněn.
Myslím, že je bez pochybnosti, že vlastní těleso místní komunikace je ve vlastnictví Obce Násedlovice. To samé platí o všech inženýrských sítích pod povrchem. Tyto věci byly zbudovány v době, kdy při jejich výstavbě, nebylo povinností zřizovat věcná břemena a dosud není důvod nutit někoho k jejich zřízení. Věci se staly před účinností dnešních předpisů. Zpevněná cesta byla zcela jistě vybudována dříve, než vaši předchůdci pozemek koupili dne 12.10.1970. Další její úpravy a výstavbu inženýrských sítí povolili podle tehdy platných předpisů. Posunutí hranice bylo způsobeno digitalizací, ale ne novým mapováním, ale jen přepracováním mapy původní z předminulého století.
Mohli bychom požádat katastrální úřad o zpřesnění, ale myslím, že to by musela být dobrá vůle na obou stranách. Bohužel z vaší strany přišly pouze požadavky a příkazy:

a) Tento požadavek je z naší strany neakceptovatelný, pod něco takové se nikdy nepodepíši, troufám si tvrdit, že je protiprávní.
b) Plánované parkoviště si na svém pozemku vybudujte sami, nemám důvod budovat parkoviště na cizím pozemku, a ještě s cedulí jen pro naše zákazníky. (Projekt řeší parkoviště v případě Darovací smlouvy)
c) Nynější kontejnery na tříděný odpad se nachází jednoznačně na obecním pozemku, tak nechápu, proč by tam nemohly být? Vždyť váš obchod, jako jediný v obci je největším prodejcem obalů. (Projekt řešil kontejnery na jiném místě, opět za předpokladu, že potřebné metry obci převedete Darovací smlouvou).

Vážená paní ředitelko, myslím, že chápete, že i já se musím chovat jako řádný hospodář, a proto vás tímto ještě jedou žádám o projednání naší žádosti o převedení potřebných metrů Darovací smlouvou, abychom opravu místní komunikace mohli uskutečnit. Žádám, abyste naši žádost přednesla na nejbližším Představenstvu, popřípadě můžu přijet osobně.
Děkuji za odpověď s pozdravem Vlasta Mokrá – starostka obce Násedlovice

OBEC NÁSEDLOVICE
696 36 Násedlovice
tel.: 518 631 428
IČO: 00 28 51 53

S pozdravem

Vlasta Mokrá – starostka obce

takové akce nikdy není jednoduchá a jsem ráda, že v naší obci stále žijí lidé, kteří jsou ochotní pomoci. Bohužel Kateřinská zábava se nekonala z důvodu vládního opatření, která mají za cíl tlumit šíření infekce. Situace není jednoduchá, mnoho akcí, trhů, zpívání u vánočních stromů je omezeno a zrušeno, ale možná právě proto bychom měli adventní čas prožít v pohodě svých rodin.

Vážení spoluobčané, když píšu tyto řádky, začíná adventní čas. Pro někoho začal liturgický rok, pro někoho jen předvánoční období. Myslím, že není potřeba shánět drahé dárky. Zkusme darovat to, co nikde nekoupíme a máme toho všichni stejně – darujme svým blízkým náš čas. Darujme svým blízkým lásku, pohodu, nebo třeba i obyčejný úsměv, který má mnohdy svou kouzelnou moc.

Ať svíce hořící na vašem stole, proteplí naše domovy láskou, mírem a nadějí. Všem přeji do nového roku 2022 hlavně hodně zdraví.

Vlasta Mokrá – vaše starostka

Jednoduše z Balíkovny do Balíkovny…

Co nového se letos v rámci Balíkovny České poště podařilo? Nejenom že se otevřelo více než 2000 nových poboček (od září funguje Balíkovna na každé poště v rámci republiky), ale od prvního listopadu může kdokoliv podat zásilku a směřovat ji na kteroukoliv z 5000 poboček Balíkoven.

Jak postupovat při podání takového balíku: zákazník si v aplikaci **www.balikovna.cz** vyplní data k zásilce, popřípadě zadá výši dobírky a online zaplatí za podání, a to vše za skvělých 65 Kč, na dobírku za 84 Kč. Následně obdrží na e-mail adresní štítek, který si vytiskne a nalepí na balík. Pokud nemá k dispozici tiskárnu, nevadí, na balík napíše jméno a příjmení příjemce a podací kód z aplikace, štítek pak vytiskne a nalepí pracovník Balíkovny.

Proč je služba Balíkovny tak výhodná?

Podání zásilky je koncipováno tak, aby si zákazník dokázal svou zásilku připravit ve své vlastní režii, a to včetně zaplacení. Na pobočce už jen odevzdá připravenou zásilku, což výrazně ulehčí a zjednoduší práci obsluze přepážky. Obsluha nové aplikace www.balikovna.cz je nesmírně jednoduchá, zásilku lze v aplikaci odbavit doslova za pár kliknutí.

Od 1. listopadu je ještě jedna změna, a to při podání Balíku do ruky. Nově je nutné při podání Balíku do ruky uvést telefonní číslo na adresáta. Bez tohoto kontaktu nelze zásilku zadat do počítačové aplikace a následně podat.

Ivana Matulová,
vedoucí Pošty Partner Násedlovice

Nabídka pronájmu:
byty ve vile u bývalého Šohaje. Více info paní Holubová, tel.: 607 185 282.

Optická síť v Násedlovicích

Vážení občané obce Násedlovice, rádi bychom vás touto formou informovali o aktuální situaci probíhající výstavby optické sítě ve vaší obci. I přes nelehké podmínky a vládní nařízení se nám podařilo ve spolupráci s vedením obce upravit jednotlivé etapy výstavby tak, abychom se přiblížili k úspěšnému dokončení optické sítě. Na jaře letošního roku jsme zahájili a stále provádíme dle osevu a sklizně jednotlivých plodin úsekově výkopové práce na přívodních trasách v extravilánu (mimo obec), kde je již dokončeno 75 % z požadovaného zadání. Prováděcích prací v intravilánu (vnitřní část obce) se k dnešnímu datu podařilo dokončit strukturu připojení pro více než 60 % domácností. Přes zimní období se budeme i nadále věnovat potřebným aktivitám. Všechny domácnosti, kterých se bude týkat další činnost nebo již plné zprovoznění služeb, budou informováni v dostatečném časovém předstihu našimi pracovníky tak jako tomu bylo doposud. Finální dokončení optické sítě GT net plánujeme v průběhu příštího roku.

Vybudované úseky optické sítě v obci Násedlovice v roce 2021

Touto cestou bychom také rádi za celý realizační tým naši společnosti poděkovali vám občanům, za vstřícný přístup.

Děkujeme, Váš GT net s.r.o.

Dlužíte? Využijte „Milostivé léto“!

Dlužíte státu, kraji, městu, obci nebo jimi založeným firmám či příspěvkovým organizacím? Těmi jsou například ČEZ, zdravotní pojišťovna VZP, dopravní podniky nebo bytová družstva... Pokud nejste v insolvenci a tento dluh vymáhá exekutor, máte šanci se dluhu zbavit. V letošním roce byla schválena novela zákona č. 286/2021 Sb. V úzké spolupráci s poslancem Markem Výborným a dalšími senátory se podařilo prosadit do novely zákona princip tzv. Milostivého léta. To zjednodušeně znamená, že pokud dlužník v termínu od 28.10.2021 do 28. 1. 2022 zaplatí zbývající jistinu dluhu a náklady na exekutora ve výši 750 Kč bez DPH (908 Kč s DPH), celého dluhu se zbaví.

Senátorka Anna Hubáčková s poslancem Markem Výborným

Dluhů se takto může zbavit stovky tisíc lidí, kteří se mnohdy dostali do nezvladatelné situace díky tomu, že se v minulosti z vymáhání dluhů stal velký byznys.

Například dluh za nájemné městského bytu ve výši 3 000 Kč narostl až na dnešních 250 000 Kč, protože k samostatnému dluhu narůstají náklady na správu dluhu (náklady na exekutora, úroky a další). Cílem novely, kterou jsem prosazovala, je dát šanci lidem v dluhové pasti se vypořádat za lepších podmínek se svými dluhy.

Šanci je možno využít pouze do 28. 1. 2022. V případě nejasností či komplikací se doporučuji obrátit na mobilního dluhového poradce „Člověka v tísni“, který nově sídlí i v Hodoníně. Kontakt pro oblast dluhů je Jan Skoumal, jan.skoumal@clovekvtisni.cz, 777 367 880.

Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

Nový zákon o odpadech

Od 1. ledna 2021 vstoupil v platnost nový zákon o odpadech, který obcím a městům stanovuje výrazně přísnější podmínky pro třídění. Zatímco dosud končily dvě třetiny odpadu na skládkách a jen třetina ve třídírnách, brzy se má tento poměr otočit. Postupně se budou navyšovat poplatky za skládkování. Současná částka 500 Kč za tunu uloženého odpadu vzroste postupně až na 1850 Kč v roce 2029. Zároveň tento zákon stanoví možnost uplatnit slevu za třídění, a to v případě, že množství komunálního odpadu na obyvatele nepřesáhne v letošním roce 200 kg/obyvatel/rok. Od příštího roku toto číslo každý rok klesá o 10 kg. To znamená, že v roce 2029 lze slevu uplatnit do 120 kg/obyvatel/rok – vše, co bude do této hodnoty, bude ukládáno na skládku za 800 Kč/tuna a vše nad bude ukládáno za cenu 1850 Kč/tuna, jak bylo výše uvedeno.

Lze tedy říci, že nastává velký tlak na třídění. Obce dostaly povinnost do roku 2025 navýšit množství tříděného odpadu na 60 %, o pět let později vzroste tento podíl na 65 %. Týká se to klasických komodit, kterými jsou papír, plast a sklo, ale i bioodpadu a dalších složek. Do roku 2035 vzroste povinnost minimálního podílu tříděného odpadu dokonce na 70 %. Občané se tedy budou muset naučit třídit odpad mnohem důsledněji než doposud a přemýšlet, jak předcházet vzniku velkého množství směsného odpadu ve své domácnosti.

Do konce tohoto roku měly obce a města povinnost přijat novou vyhlášku o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Stanovený poplatek zůstává v Násedlovicích pro rok 2022 stejný – 600 Kč za rok. Také slevy a termíny splatnosti zůstaly zachovány. Nová vyhláška je k nahlédnutí na stránkách obce. Pro zajímavost uvádíme porovnání ceny svozu odpadu a vybraných poplatků. K 30. 11. 2021 obec zaplatila za svoz odpadu 665 183 Kč a na poplatcích bylo ke stejnému datu vybráno celkem 534 000 Kč.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v obci Násedlovice

Volby se konaly 8. a 9. října 2021. Z celkového počtu 697 zapsaných voličů se voleb zúčastnilo 456 voličů, což činí 65,42 %.

Platných hlasů bylo 454, neplatné byly 2 hlasy.

SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	143 hlasů
ANO 2011	107 hlasů
Svoboda a přímá demokracie	55 hlasů
Piráti a Starostové	33 hlasů
Přísaha – občanské hnutí Roberta Šlachty	31 hlasů
Česká strana sociálně demokratická	27 hlasů
Komunistická strana Čech a Moravy	24 hlasů
Švýcarská demokracie	10 hlasů
VOLNÝ blok	8 hlasů
Trikolora Svobodní soukromníci	5 hlasů
Moravané	4 hlasy
Otevřeme Česko normálnímu životu	3 hlasy
Strana zelených	1 hlas
Aliance pro budoucnost	1 hlas
Senioři 21	1 hlas
Uzra.cz: Nechceme vaše hlasy	1 hlas

Informace z Obecní knihovny v Násedlovicích

Ačkoli byl letošní rok příznivější než rok 2020, ani tak se nedá říct, že by šlo o návrat k normálnímu provozu. Přesto se řada věcí podařila a myslíme si, že až se knihovna zase rozběhne jako před koronavirem, tak bude lépe vybavená a změn si všimne každý. Tak už aby to bylo…

Ale začněme akcemi. Podařilo se zorganizovat besedu se spisovatelem Jiřím Jilíkem, držitelem hned několika literárních cen. Téma se týkalo Slovácka a konkrétně knížky Žítkovské čarování, kterou si můžete také půjčit z knihovny.

Pro naše malé čtenáře jsme uspořádali výtvarnou dílnu s Věrkou Dupynovou. Myslím si, že akce s názvem „Jak vzniká komiks“ všechny zaujala, protože možnost nakreslit si vlastní příběh se nenaskytne každý den.

A aby se dětem v knihovně více líbilo, připravili jsme pro ně dětský koutek, který byl vybavený za peníze utržené z prodeje starých a vyřazených knížek. Za rok se jich podařilo prodat více než osm set, takže jsme koupili nový koberec, sedací vaky, sety na hraní a samozřejmě nové knížky pro děti i dospělé. Takže pokud doma najdete nějaké knížky, kterých se chcete zbavit, klidně je doneste, my se je pokusíme prodat, abychom mohli koupit nové.

Možná i díky tomu přibylo v letošním roce hned sedm nových čtenářů a další příliv nových abonentů si slibujeme od předškoláků z mateřské školky, kterým jsme také dali průkazky. Kromě nových knížek čeká na všechny také každý měsíc obměňovaný výměnný fond a audioknihy.

Těšíme se na Vás!

Šárka Nováková a Jiří Erlebach

Nové lavice a stůl

Letos jsme do obce pořídili nové betonové lavice a stůl, které se osvědčily kolem cyklostezky Ždánka. Lavice s posezením našly své místo u rybníka, samostatné lavičky jsou pak u křížku a Božích muk. Lavice i se stolem plánujeme umístit také do parčíku před Včelařský dům. Zde vysazené stromky už pěkně povyrostly a pro členy kroužku i kolemjdoucí nabídnou příjemné posezení ve stínu. Nové sezení bude zahrnuto do projektu rozsáhlé rekonstrukce Včelařského domu, kterou plánujeme na příští rok. V zimě připravíme projekt a po vypsání dotačních titulů podáme žádost.

Kyjovské Slovácko v pohybu – vaše MASka

Před pár lety se v souvislosti s rozvojovými aktivitami v regionu objevil nový pojem **MASka**. Někteří z vás ale možná dodnes neví, co jiného než maškarní maska, či obličejová maska či maska, za kterou se občas člověk potřebuje schovat, si mají přestavit. Možná jste si také všimli našeho loga – slováckého klobúčku, kterým jsou označeny námi podpořené projekty a rovněž nevíte, co je pod klobúčkem. Tak právě pro ty z vás si dovolím malé vysvětlení, protože činnost MASky se vás všech nějakých způsobem může dotknout. Spolek Kyjovské Slovácko v pohybu je jednou ze 180 tzv. **MA-Sek** (Místních akčních skupin), které působí ve venkovských oblastech ČR a podílí se na jejich rozvoji. Kyjovské Slovácko zahrnuje 45 obcí kolem Kyjova, je tedy i vaší MASkou.

Spolek Kyjovské Slovácko byl založen před dvaceti lety skupinou nadšenců, kteří se chtěli podílet na zlepšování kvality života na Kyjovsku a využít možností blížícího se vstupu do EU. Postupně se z nich vypracoval tým profesionálů, který nadále plní poslání spolku s mottem: **„Společně s místními se podílíme na rozvoji našeho regionu“.**

Svou činností přineslo na Kyjovsko více než 250 000 mil. Kč a podpořilo více než 350 projektů obcí, drobných podnikatelů, spolků, škol a farností.

Spolu s ostatními členy týmu však věřím, že jste o nás a našich aktivitách přinejmenším slyšeli, či se jich přímo účastnili, ať už jako žadatelé, či jako účastníci akcí.

Anna Čarková a Vlasta Mokrá

CO DĚLÁME

- **CLLD – Komunitně vedený místní rozvoj** – prostřednictvím získaných prostředků z EU fondů PRV (Program rozvoje venkova), IROP (Integrovaného regionálního operačního programu), OPZ (Operační program Zaměstnanost) podporujeme projekty obcí, malých podnikatelů, spolků, farností.
- **MAP – Místní akční plán rozvoje vzdělávání** – z programu Výzkum, vývoj a vzdělávání podporuje zlepšování kvality vzdělávání a technického zázemí škol a školek.
- **CSS – Centrum služeb pro obce** – díky projektu Svazu měst a obcí podporujeme spolupráci obcí, přípravu a realizaci společných projektů a rozvoj místní ekonomiky.
- **TAS** – jsme členem Turistické asociace Slovácko a podílíme se na rozvoji cestovního ruchu, např. zavedením regionální značky **Slovácko – regionální produkt**.
- **Animace území** – podněcujeme nové nápady, konzultujeme projekty, propojujeme partnery, motivujeme, vzděláváme, publikujeme, pořádáme vzdělávací a kulturní akce a další.

JAK SE MŮŽETE ZAPOJIT

- můžete získat podporu na uskuteční svého nápadu a realizaci projektu
- můžete podat námět k činnosti MAS
- můžete se se stát členy některé pracovní skupiny
- můžete se podílet na organizaci akcí MAS
- můžete se stát členem MAS
- můžete se stát našim kritikem či oponentem

Tím vším můžete napomoci k rozvoji vašeho regionu! Dveře naší kanceláře jsou Vám otevřené.

Těšíme se na spolupráci!

Za Kyjovské Slovácko v pohybu, z.s.

Anna Čarková, předsedkyně

Mateřská škola Násedlovice, okres Hodonín, příspěvková organizace

Pomalu se blíží konec dalšího roku, ve kterém jsme zkusili nejen zákeřnost onemocnění covidem, ale také nepříjemné karantény a uzavírky mateřské školy. První celostátní uzavření všech škol bylo od 26. února do půlky dubna a další karanténu měla naše škola na přelomu dubna a května. To vyvolalo potřebu děti vzdělávat jiným způsobem. Takže jsme zahájili distanční výuku. U dětí plnící si poslední rok docházky byla distanční výuka povinná a pro menší děti jsme rodičům nabízeli aktivity dle jejich zájmu.

Až na začátku června jsme poprvé vyjeli s dětmi na turistický výlet do Ratíškovic s výšlapem na Rúdník a poté jsme se svezli na šlapacích drezínách na místní železniční trati. Na závěr školního roku jsme navštívili Lednický areál, ve kterém jsme měli připravený program Luštící hledačka, pomocí něhož jsme se dostali až k Minaretu. Na zpáteční cestě jsme se svezli na lodi zámeckým parkem. Rozloučení s předškoláky se konalo společně s rodiči na školní zahradě. Do školy odešlo osm dětí.

V květnu proběhl zápis dětí pro následující školní rok. Celkem máme 37 dětí, z toho jsou tři děti z Dambořic a tři děti ze Žarošic.

Od začátku školního roku nastoupila po rodičovské dovolené naše paní učitelka Silvie Macková. Proto jsme mohli rodičům nabídnout výuku angličtiny pro jejich děti v rámci našeho vzdělávacího programu. Pro nejstarší děti jsme také zahájili grafomotorický kurz.

V září jsme uspořádali sportovní odpoledne na školní zahradě, abychom se více seznámili s novými rodiči, a ještě v tomto měsíci jsme jeli na výstavu pískových soch, kde si děti prohlédly nejen hotová díla, ale s velkým zápalem měly možnost si stavět své sochy z mořského písku. Před podzimními prázdninami jsme se sešli na lampionovém průvodu, který je již tradičně ukončen u mateřské školy s teplým občerstvením připraveným v naší školní kuchyni.

V plánu máme ještě návštěvu Mikuláše se svojí družinou, který k nám každoročně zavítá a pokud to bude možné, rádi bychom se sešli se všemi rodiči a jejich dětmi na předvánočním setkání v budově naší mateřské školy.

Konec roku se nezadržitelně blíží. Tak abychom vstoupili do toho nového roku s optimismem a dobrou náladou, přikládám pro zasmání alespoň dvě průpovídky našich dětí. Snad vás pobaví.

•

Učitelka: „Terezko ty nějak kašleš!“
Dítě: „No já mám CHRAPŤOKAŠEL“

•

Holčička vykresluje pracovní list, na kterém je dědeček a má na hlavě baret:
Holčička: „Moje maminka nosí na hlavě také PARAPET (baret), aby byla elegantní.“

Marcela Hanáková, ředitelka

Hry na chodník

V průběhu tohoto roku přibyly na ploše za kulturním domem hry na chodník. Děkujeme zastupitelce Ivoně Dobešové, která s několika maminkami a šikovnými slečnami namalovaly vzory na hry. Hry jsou namalovány odolnou barvou, takže snad vydrží déle než nová trampolína, která byla po několika měsících poničena vandaly. Byl vyvrácený opěrný sloup, přetržený stojan ochranné sítě a propálené díry do výpletu. S vandalstvím máme bohužel v naší obci dlouhodobější problémy. Na horní zastávce byla zlomená lavička a celkem bylo asi za dvě sezony ukradeno 6 závěsných kokosových květináčů. Na podzim byly opakovaně vysypány květináče s maceškami na horní zastávce. Tyto škody nás velmi mrzí a doufáme, že se již nebudou opakovat.

Muzeum, galerie a sýpka

Do letošního roku opět zasáhl Covid-19. Společných akcí v muzeu bylo jen omezené množství, ale přesto nějaké byly. 5. a 6. června 2021 proběhla akce Víkend otevřených památkových domků Slovácka. V tyto dny jsou v naší obci zpřístupněny návštěvníkům muzeum s galerií a sýpka. 11. června navštívili sýpku žáci Základní školy v Žarošicích se svými učiteli. 17. června přijela Lenka Urbanová ze Strážovic a namalovala nám na sýpce slovácké ornamenty moukou smíchanou se sklářským pískem. 21. června proběhl Obecní den, na kterém si zájemci mohli vyzkoušet toto malování. Edita a Denisa Novákovi a Patrik Kučera ze Šohajíčku prováděli sýpkou v pracovních krojích, což krásně podtrhlo slavnostní atmosféru Obecního dne. 9. listopadu naši obec navštívili starostové a zastupitelé z Frýdlantska. V průběhu roku proběhlo i několik soukromých prohlídek jednotlivých návštěvníků. V případě zájmu a po domluvě na tel. 724 056 091 muzeum i sýpku ráda zpřístupním všem, kteří projeví zájem.

I přes stálá covidová opatření se sbírky v muzeu i na sýpce rozšiřují, za což všem moc děkuji. Věříme, že historie života na naší vesnici zůstane díky tomuto zachována dalším generacím. Budeme moc vděčni, pokud se u vás najde něco, co by mohlo zpestřit naše sbírky, ať už v muzeu nebo v sýpce.

Děkuji touto cestou všem, kteří se aktivně podílejí na záchraně starého vybavení domů a průvodcovské činnosti v muzeu i sýpce při akcích naší obce. Všichni to dělají dobrovolně, ve svém volném čase, bez finančního ohodnocení.

Všem přeji klidné prožití svátků vánočních a v novém roce hodně osobní pohody.

Hana Bravencová
Správce muzea, galerie a sýpky

Zaniklá trať Čejč–Ždánice, „Ždánka“

Po zrušení byla tato trať rozdělena do dvou částí a to Ždánice – Uhřice u Kyjova, kde je vybudovaná cyklostezka a kde se prohání kola, kolečkové brusle a současně slouží k vycházkám do přírody.

Druhá část Uhřice u Kyjova–Klobouky u Brna–Čejč má soukromého majitele. V červnu letošního roku jsem přijala pozvání po 22 letech k projetí trati Klobouky–Uhřice. Po přivítání ve stanici Klobouky u Brna s majitelem Mašinky – Lokotky, panem Kotasem jsme se vydali od upravené staniční budovy na trať směr Uhřice u Kyjova.

Byl to nezapomenutelný zážitek.

Uhřice u Kyjova, 18. června 2021

Koleje po obou stranách lemovaly spousty rozkvetlých šípků a polních květů, opodál zlátly lány obilí, kde pobíhala srnčí zvěř. A tak jsme se pomalu blížili do Uhřic u Kyjova, kde naše cesta končila. Přeji majiteli panu Dvořákovi, aby pokud to bude možné se podaří zrealizovat všechny plány. Velký dík patří nadšencům Ždánky – M. Řihánkovi ze Bzence, L. Tomančákovi z Veselí nad Moravou a L. Konečnému z Lovčic za sesbírání a lepení všech střípků a střípečků z již zaniklé dráhy Ždánka. Díky vám, kluci.

Ludmila Šurýnová

Martinské hody 2021

V letošním roce se Martinské hody konaly po roční pauze, protože v roce 2020 vzhledem ke špatné epidemiologické situaci způsobené Covid-19 se hody u nás nemohly uskutečnit. A proto jsme měli obrovskou radost, že letošní hody můžeme uspořádat ve dnech 12.–14. 11. 2021. V letošním roce se stárkování ujaly tři páry a jeden sklepník. Jmenovitě stárkovali: Erika Stávková a Tomáš Popelka, Denisa Nováková a Dominik Skalický, Barbora Stávková a Marek Krný, sklepník byl Štěpán Střeštík. Přípravy na hody probíhaly v administrativní budově Ve dvoře, kde jsme si chystali sobotní hodové sólo a také jsme tak trochu trénovali zpěv, tanec a chlapci verbuňk.

Stavění máje

Týden před hody, v sobotu 6. 11. 2021 hoši společně s několika dobrovolníky, kteří nám přišli pomoct, jeli pro velkou máju a malé májky. Stárci na nic nečekali a ještě ten den se dali do čištění májek. Týden posledních příprav na hody utekl jako voda a byl tu pátek, který pro stárky znamená stavění velké máje. Ta se i letos stavěla za účasti místních dobrovolníků, kterým velmi děkujeme za pomoc. Důležitým článkem celého stavění byl koordinátor František Blahutka. Když velká mája stála, přišel čas na stavění májek malých pro každou stárku a sklepníka. Letos poprvé jsme se moc nezdržovali a spěchali zpět na kulturní dům, kde od 18.00 hod probíhala ochutnávka vín, kterou připravil Český zahrádkářský svaz a místní vinaři. Od 20:00 hod hrála k tanci a poslechu cimbálová muzika Dukát z Kyjova. Páteční večer se nesl ve znamení dobrého vína a tance za hojné účasti návštěvníků. V sobotu dopoledne stárci vyrazili za doprovodu dechové hudby Miločanka pozvat místní občany na hodovou zábavu. Stárci vyzvedli své stárky doma a všichni jsme se potkali v hospodě u Vase, odkud jsme společně vyrazili na kulturní dům, kde nás potěšil pomalu se plnící se sál a první tanečníci na parketu. Večerní zábavou nás opět provázela Miločanka, která vyhrávala do ranních hodin. Na hodovou neděli hrála Veselá muzika z Ratíškovic. Dopoledne jsme se zúčastnili hodové mše svaté a bohoslužeb, za tónu státní hymny jsme položili věnec k pomníku padlých a u místní hospody se společně vyfotili. Potom jsme pozvali své stárky do svých domovů na „hodovú kačenu“, kde si pravidelně zapomenou „klobúček“. Ten si vyzvednou v odpoledním průvodu za zpěvu písničky „Tluču, tluču, otevřete...“ a pak už zbývá jen poděkovat paní starostce za uspořádání hodů. Podvečer patří tradičně dětské zábavě. V neděli večer jsme posbírali poslední zbytky sil, někteří z nás zalepili bolavé paty a šli jsme si užít hodovou zábavu, kde jsme měli dvě milé povinnosti: Vyhlásit sólo rodičů jako poděkování za pomoc s přípravou hodů a zvolit staré stárky. Letos to byli Lenka a Tomáš Buršíkovi, Jana a Martin Horákovi, Nikola a Patrik Blahutkovi, Tereza a Pavel Smejkalovi.

Stárky, stárci a sklepník

Zpívání pod májů

Hodová zábava

Kateřinská zábava se měla konat v sobotu 27. 11. 2021, ale bohužel vzhledem ke zhoršující se epidemiologické situaci se obecní úřad rozhodl Kateřinskou zábavu zrušit.

Na závěr bychom chtěli poděkovat Obecnímu úřadu Násedlovice za uspořádání letošních hodů a všem, kteří nás došli podpořit.

Za stárky a sklepníka, Barbora Stávková

Oživujeme naši sýpku

Historie sýpky

V roce 2017 obec odkoupila od firmy Zemas 3 budovy bývalého družstva. Bývalá administrativní budova nyní poskytuje zázemí folklorním kroužkům a nabízí ubytování. Budovu bývalé panské sýpky obec plánuje zrekonstruovat a zřídit zde Muzeum tradic mikroregionu Ždánicko. Budova bývalého kravína by se mohla přebudovat na malé startovací byty pro mladé rodiny, o které je stále značný zájem.

Z pohledu historie je nejzajímavější budova bývalé panské sýpky statku Lichtenštejnů. Na mapě z 1827, která byla zpracována v rámci Katastrální triangulace v letech 1821–1864, je již budova sýpky spolu s celým statkem vyznačena. Pochází tedy ještě z dřívější doby. Toto mapové dílo je velice precizní a na výborné právní úrovni. Sloužilo především jako podklad k přesnému vyměřování pozemkové daně. Ostatní budovy statku byly později výrazně přestavěny nebo zcela zbourány a znovu vybudovány. Budova sýpky je tak jediná, která si do značné míry zachovala svůj původní historický ráz. Patří tak spolu se zvoničkou k nejstarším budovám v obci.

V roce 1827 byl majitelem statku i sýpky Jan I. z Lichtenštejna. Zrušení roboty roku 1848 mělo za následek pronajmutí panství v roce 1869 a později i jeho prodej rodině dr. Seidla. Po vzniku samostatné ČSR přechází statek v Násedlovicích do rukou více podílníků, hlavním byl statkář Routscha. Později statek koupili manželé Fany a Julius Stiassnie. Ti byli roku 1939 nuceni emigrovat do Anglie z důvodu svého židovského původu. Statek byl arizován a jeho správcem se stal A. Tomošenko. Po 2. sv. válce byl statek zabaven a předán do vlastnictví obce. Roku 1949 došlo ke kolektivizaci a založení menšinového družstva. V roce 1964 se JZD 9. květen v Násedlovicích sloučilo s družstvem v Karlíně a v roce 1975 s družstvy Želetice a Nenkovice. V roce 1978 se realizovalo sloučení s JZD Sovětské armády v Čejči. To se po roce 1989 změnilo na akciovou společnost Zemas. Budova sýpky sloužila po dobu fungováni družstva k dosušování a skladování obilí. I díky tomu si zachovala svou původní podobu.

V současné době se do budovy umísťují různé kusy historických strojů a nářadí, zvláště ty větší, pro které občané nemají doma dostatek prostoru. Obec plánuje zachovat historickou podobu sýpky a získat dotaci na její rekonstrukci v programech zaměřených na revitalizaci brownfieldů. Budova by pak měla sloužit jako Muzeum tradic mikroregionu Ždánicko a pomoci uchovat historické a kulturní dědictví členských obcí našeho mikroregionu. Původní prostory s unikátním genius loci by sloužily k národopisným a folklórním akcím, pro významné společenské události, svatby, divadelní představení či koncerty. Záchrana a zachování této historické budovy pro naše potomky je pro obec velmi důležitá.

Pro vás odpad pro nás poklad

Při prodeji, vystěhování či před demolicí domů v Násedlovicích se snaží pracovnice obce kontaktovat majitele a zachránit původní vybavení domů či zemědělských stavení. Noví majitelé často dům kompletně vyklidí a vše zařizují z gruntu nově. Věci, které by bez užitku skončily na skládce, tak končí opraveny a očištěny v naší sýpce. Postupně se nám podařilo zařídit světnici a kuchyni s kamny, na kterou navazuje vybavení chlívu. K vidění je celá sbírka decimálních vah a řada zemědělských nářadí a strojů či kompletní žebřiňák. V prvním patře se také utěšeně rozrůstá sbírka kočárků.

Na naši sýpku jsme již teď velmi hrdí. Když do naší obce dorazila na podzim tohoto roku delegace starostů z Frýdlantska, sýpka byla jedním ze zastavení při obchůzce obcí. Zvenku působí nenápadně, tak trochu ztracená v průmyslově vyhlížejícím spíše neutěšeném areálu bývalého JZD. Při vstupu dovnitř nás postupné bezděčné „jéééé“ ujistilo, že naše práce nebyla zbytečná. Starostové obdivovali prostor i vybavení sýpky a při pohledu na kočárky říkali: „V tom modrém mě vozili,“ nebo „V tomhle kočárku jsem jako malá vozila panenky.“

Práce je zde stále hromada, inu jako na sýpce. Ale již teď nabízí interiér sýpky jedinečné prostory k focení folklorně či historicky laděných fotografií. Pokud tedy budete vyklízet dům, půdu nebo šopu, ozvete se prosím paní Haně Bravencové, správkyni muzea i sýpky.

Libuše Hájková

Šohajíček a Šohajenky

Letošní rok nebyl bohužel kvůli coronavirové situaci bohatý na folklorní život. Pro nás, kterým srdce bije pro zvyky a tradice našeho krásného Hanáckého Slovácka, to nebylo vůbec lehké období. Štěstí je, že pro zpěv a tanec je zapotřebí jen chuť a dobrá nálada!

Každý z nás využil více volného času po svém, například naše nejšikovnější teta Hanka trávila čas šitím krojů pro naše malé tanečníky, Marek psal noty, teta Jana hledala inspiraci pro další pásma a mojí nejoblíbenější činností se stalo procházení starých fotografií. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli uspořádat menší soutěž s názvem „Poznej místo na fotografii." Děti měly podle námi vybraných starých fotek najít vyobrazené místo, vyfotit se na něm a následně nám své fotky zaslat k vyhodnocení. Šlo o místa z našeho nejbližšího okolí Násedlovic, Žarošic a Dražůvek. V rekordním čase a s největším nadšením splnili naši soutěž Editka a Deniska Novákovy společně s jejich kamarádem Tadeášem Svatoněm. Ještě jednou jim gratulujeme a děkujeme za účast a bleskurychlé splnění našeho zadání. Mamince Editky a Denisky děkujeme za roli fotografa a řidiče. Všechny čtyři jsme řádně odměnili v podobě sladkých a tekutých dobrot.

Kytička pro maminku 2021 – Šohajíček

Jak byste v takové soutěži uspěli Vy? S námi si ji můžete vyzkoušet z pohodlí domova. Fotografie, které jsme do soutěže zařadili, jsou na vedlejší straně. Poznali byste místa na nich vyobrazená? (Odpovědi najdete v článku pod čarou).

Od nového školní roku se opět scházíme v naší klubovně, kterou nám přes prázdniny doslova vyšperkovala Hana Bravencová a Šárka Nováková s podporou obce Násedlovice, za což jsme velmi vděční. Přes to, že se většina folklorních akcí postupně rušila, neohroženě a s velkou vírou jsme se pustili do přípravy již tradičního vystoupení s názvem Živý Betlém a zpívání u vánočního stromu. Bohužel ani tato krásná akce nakonec neproběhne. Naštěstí k folkloru patří i lidové tradice, proto jsme se jednu z takových krásných tradic pokusili s dětmi oživit. Blíží se svátek sv. Mikuláše, a proto součástí jedné z našich zkoušek bylo pečení tradičního mikulášského cukroví – Pajtášů. Mouka sice létala vzduchem a těsto jsme měli až za ušima, ale pečení jsme si náramně užili a po Pajtáších se během chvilky slehla zem! S dětmi ze Šohajíčku se scházíme každý čtvrtek od 17.00 hod. a od 18.30 hod. s dívčím sborem Šohajenky. Společnými silami se opět snažíme šířit tradice, zpívat a tančit, i když letos ve slabším počtu dětí, což nás velmi mrzí. Chtěli bychom proto motivovat další děti, které by se k nám chtěly přidat, aby se přišly nezávazně podívat na naše zkoušky. Rádi je přivítáme a představíme jim náplň našich čtvrtečních setkávání. Stejně tak zveme šikovné zpěvačky do dívčího sboru. Věříme, že se nám podaří vrátit do starých kolejí a budeme rádi, když nám k tomu budete držet palce.

Pečení pajtášů

Všem přejeme pevné zdraví a požehnané Vánoce!

Eliška Lisalová a Hana Bravencová

Vítání občánků 2021 – Šohajenky

Obecní den na sýpce 2021 – Šohajíček

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

Naši skvělí výherci soutěže „Poznej místo na fotografii“ Editka, Deniska a Táda.

1. Boží muka v Násedlovicích; 2. COOP Násedlovice; 3. Dolina v Žarošicích, pohled ke kostelu; 4. Janův Dvůr, železniční přejezd; 5. Před farou v Žarošicích; 6. Násedlovice, u hřiště; 7. Násedlovice, pomník padlých; 8. Dražůvky, ulice za kapličkou; 9. Farní zahrada v Žarošicích; 10. Kaplička sv. Floriána v Žarošicích; 11. Mateřská škola v Násedlovicích; 12. Dolina v Žarošicích, pohled ke Katolickému domu; 13. Dolina, Žarošice, před domem Lázničků

Karel Matula

Karel Matula jako student

Když v loňském roce připravoval pan Josef Puk několik příspěvků do Zpravodaje, nestihl už napsat článek o panu Karlu Matulovi, bývalém gymnaziálním profesorovi, jehož život je spojen také s naší vesnicí. Ráda jsem mu tehdy slíbila, že za panem Matulou pojedeme společně a článek připravíme do letošního Zpravodaje.

Pan Matula se bohužel návštěvy pana Puka už nedočkal. Na návštěvu za ním jsem se vypravila s paní Hanou Bravencovou. Alespoň takto proto plním slib a při psaní tohoto článku vzpomínám také na pana Puka, bývalého kronikáře, svého předchůdce, člověka, který už není mezi námi, ale který si našel vždy čas, aby hledal historické zajímavosti týkající se naší vesnice, aby se potkal s různými zajímavými lidmi, člověka, který viděl dění kolem nás v souvislostech.

Pan Karel Matula se narodil 6. února 1928 rodičům Františkovi a Filoméně Matulovým v sousedních Uhřicích. Početná rodina, ve které postupně vyrostlo dvanáct dětí, se v roce 1933 přestěhovala do Násedlovic. Nejdříve žili v cihelně (domek na konci zahrady dnešní mateřské školy) a v roce 1941 si postavili rodinný dům nad evangelickým hřbitovem u polní cesty ke Krumvíři. Byl to hliněný domek, tzv. pěchovanice (tohoto druhu poslední v Násedlovicích). Stojí zde dodnes, a dokonce má stejná dřevěná vrata, která kdysi vyrobil Karel se svým bratrem Bohušem.

I když byl Karel velmi nadaný chlapec, se studiem na měšťance se musel rozloučit, protože 150 Kč na zápis rodina neměla. Následovala cesta do učení malířem pokojů v Šardicích. Znamenalo to brzké vstávání na vlak, který jel z Janova Dvora ráno v půl páté do Čejče, odtud pěšky do Šardic, navečer zpět, v každém počasí. Není divu, že chlapec onemocněl, dostal těžký zápal plic a pohrudnice, musel do nemocnice a marodil celý rok. Když se zotavil, rozhodl o jeho dalším osudu Úřad práce a poslal ho do učení na kamenosochaře k mistrovi Fišerovi do Vracova. Byla to velice těžká práce, mistr navíc používal učně k vykonávání domácích prací a poklízení dobytka, pracovalo se dvanáct hodin denně. Opět se to podepsalo na chlapcově zdraví, měl nemocné klouby na nohách, musel se podrobit operaci na ortopedii.

V roce 1946 nastoupil Karel k mistru Konečnému do Žarošic, kde pokračoval v učení na kamenosochaře. Mistr Konečný byl úplně jiný než vracovský mistr po stránce odborné i lidské. Byl pro mladého chlapce přítelem i oporou a dodnes na něj vzpomíná s velkou vděčností, láskou a úctou.

Mistr Konečný prováděl v roce 1946 rozsáhlou terénní úpravu katolického hřbitova, při které mu Karel pomáhal. Karlovou pra-

Rok 1947, Mníšek pod Brdy, setkání s kardinálem Beranem (Karel Matula stojí vlevo za panem kardinálem)

cí je také cesta od evangelické modlitebny vydlážděná z kamenných kostek. Prý tehdy bylo dost materiálu, aby byly vydlážděné i další cesty v obci. Bohužel k tomu nedošlo.

V průběhu roku 1946 vstoupil Karel do Orla a Československé strany lidové. Cvičili na hrazdě a na bradlech v hospodě u Kopečků, nacvičovali českou a moravskou besedu a měli několik veřejných vystoupení.

Nadaného chlapce si všiml žarošický pan farář Hanzl a navrhl mu, že by mohl studovat a stát se knězem. S Karlovou maminkou to pak podrobně dohodl pan kaplan Stanislav Krátký, a tak se chlapec z malé vesničky na jihu Moravy vydal na dalekou cestu do Mníšku pod Brdy, kde v roce 1945 salesiáni založili bohoslovecká studia pro mladé adepty kněžství. Tento ústav se ale po prázdninách 1946 přestěhoval do severočeského kláštera v Oseku a v Mníšku salesiáni založili ústav pro pozdní kněžská povolání. (Společnost svatého Františka Saleského, Salesiáni Dona Boska, je kongregace v katolické církvi, jejímž zakladatelem je italský katolický kněz, světec, vychovatel Giovanni Bosco (1815–1888).

K. Matula, počátek 90. let, Magistrát města Ostravy-Poruby

Do Mníšku pod Brdy se Karel dostal v březnu 1947, našel zde nové přátele, budoucí preláty, dokonce se zde osobně setkal s budoucím kardinálem Josefem Beranem a dalšími církevními hodnostáři. Krásné měsíce studia byly nejen pro Karla, ale i pro ostatní zde v Mníšku pod Brdy ukončeny v rámci komunisty připravené akce „K“ (Kláštery) v noci ze 13. na 14. března 1950, kdy provedla Státní bezpečnost ve spolupráci se Sborem národní bezpečnosti a Lidových milicí přepadení klášterů. Cílem byla likvidace církevních řádů a kongregací a oslabení katolické církve jako takové. Rovněž všichni představení v Mníšku byli odvezeni v poutech, odsouzeni až na 19 let vězení.

O studenty se církev ale postarala, přemístila je do pražského semináře, kde se připravili na složení zkoušky za dva ročníky na Gymnáziu v Truhlářské ulici. Karlovi pak pomohl P. Stanislav Krátký, který byl v té době ze Žarošic přemístěn do Brna, a tak pan Karel Matula mohl odmaturovat na brněnském gymnáziu v Antonínské ulici. Psal se rok 1952 a maturitní komise mladému studentu doporučila studium na Vysoké škole chemicko – technologické v Bratislavě. Studia pak dokončil dálkově v Pardubicích, k chemii si přibral biologii a stal se po pěti letech aprobovaným učitelem pro střední školy. Šťastný byl i jeho osobní život, v roce 1955 se oženil se Soňou Olejarzovou ze Želetic. Svatbu měli ve stejný den jako její sestra Jaroslava, která se provdala za Jarmila Dobeše z Násedlovic.

Umístěnku dostal pan Karel Matula na Gymnázium v Rýmařově, jeho první třídou byla 6. třída se 42 žáky. Učil zde biologii, matematiku, tělesnou a hudební výchovu. Také zde poznal řadu zajímavých lidí, např. budoucího arcibiskupa olomouckého ThDr. Františka Vaňáka a také celoživotního přítele Stanislava Illeho, grafika, malíře, budoucího docenta na VUT v Brně. Pro věřícího, odchovance salesiánů, přítele mnoha církevních představitelů nemělo tehdejší komunistické vedení školy velké pochopení, takže mu neumožnilo další vzdělávání na olomoucké přírodovědné fakultě a dokončení doktorandského studia.

Oporou mu byla jeho žena, se kterou měl dvě dcery, starší Hanu (nar. 1960) a mladší Vladimíru (nar. 1963), domácnost s nimi sdílela i „staře“, babička Františka Olejarzová, která se za nimi přistěhovala ze Želetic. Žili klidným a šťastným rodinným životem až do roku 1970, kdy při autonehodě zemřela jeho manželka Soňa a on na výchovu dětí a péči o domácnost zůstal sám, protože babička se odstěhovala. V té době se začal stupňovat i tlak ze strany komunistických funkcionářů. Pan Karel Matula byl neustále předvoláván před různé stranické komise, vyslýchán a různými pohrůžkami nucen, aby změnil společenské názory a postoje, aby přestal navštěvovat mše, aby vystoupil z církve, k čemuž se nikdy nenechal přesvědčit ani za cenu nejrůznějších restrikcí.

V roce 1981 se pan Karel Matula podruhé oženil, přestěhoval se za manželkou do Ostravy, kde měl přislíbeno místo na gymnáziu. Zde mu ovšem vedení školy sdělilo, že pro něj jako pro politicky nežádoucího nemají odpovídající místo. Pomocnou ruku mu podal ředitel Gymnázia Mikuláše Koperníka v Bílovci, které je zaměřené na péči o žáky nadané v matematice. Zde učil až do roku 1990, kdy dostal nabídku pracovat jako inspektor. Tato práce jej ale nenaplňovala, a tak přistoupil na další nabídku pracovat jako místopředseda Odboru školství na magistrátu Ostravy-Poruby. Společně s biskupem Malým spoluzakládal Církevní gymnázium Ostrava, jehož zřizovatelem bylo Arcibiskupství olomoucké, a pracoval na dalších podobných projektech. Při své práci se po letech setkal s bývalým ředitelem Ústavu pro výchovu pozdních povolání v Mníšku pod Brdy, P. Bedřichem Dombekem a rozpracovali plány na stavbu kostela v Porubě. Páter Dombek však v roce 1992 tragicky zemřel po útoku násilníka. Realizaci kostela dokončil jeho nástupce.

Pan Karel Matula pracoval na Magistrátu města Ostravy-Poruby několik let. Poté odešel do penze a přestěhoval se ke své mladší dceři do Želetic. Rád se ve svých vzpomínkách vrací do Násedlovic, kde prožil své mládí. Vzpomíná na kamarády z dětství, Vaška Troubila, Tondu Zástěru a Laďu Hanáka, Slávka Dobeše, pamatuje si, jak naše vesnice kdysi vypadala, občas navštíví své dávné přátele, přijede se podívat na místo, kde dosud stojí dům, který stavěl se svým otcem. Prožil a prožívá život, který byl naplněný prací, starostmi, ale především vírou v Boha, která mu dávala sílu zvládat překážky a nemuset se bát.

Věra Dobešová

Násedlovice, první domov Karla Matuly – tzv. Cihelna

Násedlováček v covidovém roce 2021

Rok 2021 byl náročný pro všechny a pro nás v Násedlováčku jakbysmet. Skoro celý rok se opět nesl v koloběhu opatření proti Covidu, což nám samozřejmě znemožnilo fungovat v normálním rytmu. Začátkem roku jsme se vůbec nemohli stýkat na pravidelných zkouškách, proto jsme s našimi malými tanečníky začali alespoň pořádat online schůzky. Trochu jsme si zacvičili a následně i zazpívali, aspoň tak na dálku jsme se mohli vidět a být v kontaktu, i když každý ze svého domova. Vymysleli jsme dětem i různé úlohy, např. hledání pokladu podle mapy s indiciemi, vyrábění velikonočních vajíček, kterými ozdobily vrbu před domem tety Stely, malování folklórních obrázků, které jsme vystavili na nástěnce v naší zkušebně.

V měsících, kdy jsme se nemohli stýkat ve vnitřních prostorech, jsme zkoušeli venku, tančili jsme a hráli různé hry. I v takto složitém režimu zkoušek se nám povedlo nacvičit nový tanec kyjovských skočných, který jsme video přenosem přes sociální sítě věnovali všem maminkám ke Dni matek.

Za aktivitu našich dětí, jsme jim připravili překvapení v klubovně Ve dvoře. Zútulnili jsme jim zkušebnu novými záclonami, věšáky na věci, lavičkami a na zeď připevnili velké nástěnky s jejich fotkami z vystoupení, zkoušek a výletů.

Ve spolupráci s Mladými hasiči se nám podařilo v červnu uskutečnit již 2. ročník mini turnaje ve vybíjené „O Putovní míč“. Mezi sebou se utkaly 2 týmy z hasičů a 2 týmy z Násedlováčku. Za vydatné podpory obecenstva, které vytvořilo bouřlivou atmosféru a s nadšením fandilo, se vítězem stal opět tým z Násedlováčku. Po vyhlášení výsledků, předání cen a rozdání odměň jsme si dopřáli občerstvení na Stanovišti za kulturním domem v Násedlovicích. Poseděli jsme, opékali špekáčky a plánovali s nadšením turnaj na příští rok.

V průběhu roku, když nám to situace a počasí dovolily, jsme s dětmi nafotili reprezentační fotografie. Fotili jsme především okolo Násedlovic v přírodě a snažili se zachytit různé roční období. Výsledkem jsou krásné fotky, které mají děti na památku a které použijeme i pro jiné účely, např. máme již vyrobený kalendář na rok 2022 nebo i do souborové fotoknihy.

V září jsme se opět s Mladými hasiči účastnili akce Čisté Česko a uklidili jsme

odpadky okolo naší obce. Všem pomocníkům děkujeme a těšíme se na další rok.

Uskutečnili jsme i tradiční soustředění, výjimečně ne na Myslivně, ale v klubovně Ve dvoře. Děti nacvičily nové tance a písně. Zároveň se oslavily narozeniny všech našich členů se šampusem a dortem.

I tento rok se naše řady rozšířily o několik nových tanečníků. Nemohli jsme bohužel zkoušet ve standartním režimu, věříme však, že to naše členy neodradí a bude je tanec a zpěv bavit i nadále.

Do konce roku máme v plánu nacvičit s našimi stárky a stárkami nástup na hody, vystoupit v domově důchodců v Kyjově, v kulturním domě ve Bzenci na vánočním trhu a v prosinci vystoupit před obecním úřadem v Násedlovicích na vánoční besídce.

Člověk míní, okolnosti mění. Doufejme, že další rok už bude lépe a bude nám umožněno ukázat naše dovednosti v plné síle na festivalech doma i v zahraničí.

Konec roku se opět blíží ve znamení různých opatření a zákazů, nezbývá tedy než si přát, aby byl příští rok klidnější a všichni se mohli vrátit k obyčejným starostem i radostem. Všem přejeme pevné zdraví a mnoho skvělých zážitků.

Za DFS Násedlováček Stela Poláčková

Myslivecké sdružení Obora

Rok 2021 nezačal pro náš spolek vůbec dobře. Z důvodu protiepidemiologických opatření jsme museli zrušit naplánovaný 39. myslivecký ples.

Koncem února proběhlo každoroční sčítání zvěře, podle kterého hospodář mysliveckého spolku musí zpracovat plán chovu a lovu, tento odeslat na příslušný úřad.

Během března nás všechny přepadl tvrdý lockdown, kdy jsme zůstali uzavření pouze v katastru svých obcí. Mnozí z vás se určitě vypravili na procházku po našem katastru, potažmo honitbě, a tak viděli, jak je veliká a kolik je v ní uděláno práce. V letošním roce jsme zbudovali dva nové posedy, dále jsme pracovali na údržbě ostatních mysliveckých zařízení, jako jsou zásypy a napajedla.

V dubnu jsme se podíleli spolu s ostatními spolky a dobrovolníky na další etapě výsadby stromků pod novým vinohradem. Navázali jsme tak na práci, kterou jsme započali na popud OÚ Násedlovice, v prosinci loňského roku.

V květnu nás velmi zasáhlo úmrtí našeho člena a bývalého předsedy pana Josefa Puka. Pro mnohé z nás byl vzorem, rádcem, kamarádem. Byl výraznou personou mezi myslivci, známou po celém okrese. Byl také pravidelným přispěvatelem do obecního zpravodaje. Psal pro Vás články nejen o aktivitách mysliveckého spolku, ale také nám pomáhal nahlédnout do historie žití v naší obci.

Během léta jsme pokračovali na dokončovacích pracích rekonstrukce myslivny, která postupně probíhá od roku 2020. Začali jsme se zabývat reklamací vrtané studny, která dává stále méně vody, zřejmě se vrt zanáší. Toto řešíme s dodavatelem díla. V letních měsících je také potřeba se postarat o již dříve vysazené stromy v remízcích. Jde tak především o sečení trávy, opravu ochranek a v době sucha také o zálivku.

Teď na podzim se těšíme na společné hony na drobnou zvěř, které jsou poslední roky spíše jen setkáním přátel myslivosti než samotným lovem. Těšíme se také na společné posezení po honu na myslivně – poslední leč, které jsme si v loňském roce dopřát nemohli z důvodu šíření nákazy Covid 19.

Momentálně je zase nákaza na vzestupu, a tak doufám, že nám nařízení vlády neomezí na podzim a v zimě naši spolkovou činnost.

I přes občasná omezení jsme byli po celý rok aktivní a hodláme tak pokračovat i nadále. Proto jsme na začátek února naplánovali tradiční myslivecký ples, na který Vás tímto srdečně zvu.

Za MS Obora Roman Studýnka

Společenské a kulturní akce ve fo

Ani v letošním roce jsme nemohli kvůli koronavirovým opatřením uspořádat všechny naplánované kulturní akce.

•

Začátkem nového roku jsme uspořádali jako vždy Tříkrálovou sbírku. Kvůli špatné epidemické situaci proběhla bez koledování. Na poště, v obchodě a v kostele byly umístěny zapečetěné kasičky. Celkem se vybralo 18 620 Kč, které byly zaslány na Charitu Hodonín. Všem moc děkujeme.

•

V zimě neproběhly žádné ze zavedených plesů a společenských akcí. Koncem března jsme se připojili, k již tradiční úklidové akci a v dubnu proběhla třetí etapa sázení stromků podél znovuobnovené polní cesty. Děkujeme místním spolkům a dobrovolníkům, kteří se zapojili a přiložili ruku k dílu.

Kyjovské Slovácko v pohybu

Třetí etapa sázení stromků

•

Dne 9. května jsme popřáli k svátku místním maminkám. Šlo o první akci v nově zrekonstruovaném interiéru kulturního domu. O vystoupení se postaraly místní folklorní spolky Násedlováček, Šohajíček a Šohajenky. Kvůli omezením v setkávání akce proběhla bez účasti veřejnosti a záznam z akce byl zveřejněn na stránkách obce. Koncem května proběhlo v kulturním domě setkání spolupracovníků Místní akční skupiny Kyjovské Slovácko v pohybu.

•

Kytička pro maminku

otografiích

Víkend otevřených památkových domků Slovácka proběhl 5. a 6. června. Naše obec zpřístupnila návštěvníkům jak muzeum s galerií, tak i sýpku. 11. června ožila sýpka znovu při výpravě žáků ze ZŠ Žarošice. Naše obec se také zapojila do červnové akce na sběr papíru. Výtěžek byl použit pro potřeby žáků ZŠ Žarošice.

•

Na sobotu 19. června byl naplánován již jednou odložený sjezd rodáků. Kvůli nejisté situaci ohledně koronaviru jsme nakonec uspořádali Obecní den. K prohlídce byly otevřeny muzeum, MŠ, KD a ubytovna, Včelařský dům, sýpka a hasičská zbrojnice. Odpoledne uspořádali místní zahrádkáři a vinaři ochutnávku vína s cimbálovou muzikou v areálu za KD. TJ Moravia Násedlovice sehrála přátelské utkání s Krumvířem B. Závěr dne patřil Letní noci s DH Miločanka. Děkujeme všem, kteří s organizací obecního dne pomohli a doufáme, že se vám tato náhrada sjezdu rodáků líbila.

Víkend otevřených památkových domků

Obecní den ve Včelařském domě

Ochutnávka vín na obecním dni

ZŠ Žarošice na sýpce

Společenské a kulturní akce ve fo

Rozloučení se školáky

Rozloučení s předškoláky

Starostové z Frýdlantska

•

23. června proběhla v kulturním domě veřejná schůze s projednáním plánované výstavby bytových domů v areálu Šohaj. 25. června jsme se rozloučili se školáky. Konec školního roku jsme s dětmi uzavřeli v areálu za KD, kde byly připraveny drobné hry a soutěže, opékání špekáčků a dárkové balíčky. Děti si také vyzkoušely novou trampolínu. V červnu jsme ještě stihli přivítat nové občánky, konkrétně 8 krásných nových občanek Násedlovic. Konec června všechny překvapil katastrofickým tornádem, které poničilo několik obcí a část Hodonína. Naše obec se podobně jako stovky dalších připojila k finanční a materiální sbírce. Celkem se v naší obci vybrala částka 83.305 Kč na pomoc postiženým tornádem.

Schůze bytové domy Šohaj

Ukončení školního roku

otografiích

Tato částka byla odeslána do Mikulčic. Volební místnost na obecním úřadě byla zcela zaplněna nejrůznější materiální pomocí. Těší nás, že si v nouzi umíme pomáhat a držíme při sobě. Všem moc děkujeme. Červen jsme uzavřeli rozloučením s předškoláky.

•

V červenci jsme pozvali odbornou firmu na provedení kompletní regenerace povrchu víceúčelového sportoviště. V srpnu zavítaly na naši sýpku děti z příměstského tábora z Lovčic. Prostory sýpky je nadchly, stejně jako připravené drobné občerstvení. Koncem srpna jsme vyvezli naše důchodce na zájezd do Lanžhota. 26. října rozsvítil obec tradiční lampiónový průvod. Začátkem listopadu k nám zavítala na exkurzi výprava starostů z Frýdlantska a v muzeu proběhla beseda s promítáním Žítkovské čarování.

•

Ukliďme Násedlovice

Tábor z Lovčic na sýpce

Beseda Žítkovské čarování

Zájezd do Lanžhota

Hodová ochutnávka vín

Klub důchodců

Lampionový průvod

Společenské a kulturní akce ve fotografiích

V listopadu jsme před opětovným omezením akcí stihli krojované Martinské hody. Letošní novinkou byla páteční ochutnávka vín s cimbálkou. Účast na zábavách byla po celé tři hodové dny hojná.

V říjnu proběhl klub důchodců a tvořivý workshop pro děti s názvem Jak vzniká komiks. V listopadu jsme přivítali další čtyři občánky. Kateřinskou zábavu i další plánované akce jsme kvůli zhoršené epidemické situaci podobně jako okolní obce zrušili.

•

Doufáme, že příští rok proběhne již bez dalších větších omezení kulturních, společenských a sportovních akcí. Přeji všem pevné zdraví, klid a pohodu.

Libuše Hájková

Jak vzniká komiks

TJ Moravia Násedlovice, z.s.

Letošní rok, díky stále probíhající pandemii koronaviru, nás okradl o spoustu sportovních a kulturních událostí a zážitků, stejně jako rok předešlý. Nebylo nám umožněno začít zimní přípravu, sehrát jarní část mistrovských utkání a také uspořádat Ostatkovou zábavu s pochůzkou maškar po obci. Téměř celé první pololetí Moravia nevykazovala žádnou činnost. Jenom nutnou údržbu hrací plochy a nejbližšího okolí. Vzhledem k nejasné budoucnosti, jsme také ustoupili od pořádání Letní noci.

Zlepšující se situace nám dovolila se scházet a začít trénovat až ve druhé polovině května. Ale to už dávno výkonný výbor FAČR zrušil a anuloval výsledky všech amatérských soutěží ročníku 2020/2021. Na červen jsme domluvili a sehráli 3 přátelská utkání mužů. A doufali, že budeme moci zahájit letní přípravu na sezonu 2021/2022.

V červenci družstvo mužů zahájilo letní přípravu a po sehrání tří přípravných zápasů zahájilo v polovině srpna na domácím hřišti vítězstvím 1:0 nad Sokolem Čejč podzimní část sezony 2021/2022. Ta byla mimořádně úspěšná. Muži Moravie ztratili jenom dva body remízou 2:2 v Sobůlkách a po podzimu vedou tabulku 3.B třídy o šest bodů před druhým béčkem Kyjova. Pokud forma a zápal hráčů vydrží, tak bychom mohli na jaře slavit postup do okresu po téměř dvaceti letech. Moravia hrála okresní přebor naposled v sezoně 2002/2003.

U mládeže došlo k malé změně. Na návrh našeho rodáka Rendy Vlasáka, bydlícího v Nenkovicích, a po dohodě výborů Moravie a Sokola Nenkovice došlo ke sloučení mládeže těchto klubů. Založili jsme společná družstva mladších žáků a starší přípravky hrajících pod společným názvem Násedlovice-Nenkovice okresní soutěže. Žáci na hřišti v Násedlovicích a přípravka střídavě v Násedlovicích a Nenkovicích. Tréninky probíhají na hřišti v Násedlovicích. Starší žáky jsme zapůjčili do Žarošic a dorostence do Žarošic, Dambořic a Kyjova. Společný tým mladších žáků skončil v polovině soutěže na předposledním jedenáctém místě s bilancí jedno vítězství, jedna remíza a devět proher se skóre 13:76 a čtyřmi body. Přípravka skončila v polovině tabulky s bilancí čtyři výhry, pět proher se skóre 36:55 a dvanácti body.

A jaké jsou plány na příští rok? V první řadě zajistit bezproblémové dohrání jarní část sezony u všech družstev a mužům vytvořit podmínky k postupu do okresního přeboru, jak si to již dlouhá léta přejí fanoušci Moravie. Dále, pokud to covid dovolí, tak uspořádat tradiční Ostatkovou zábavu s pochůzkou maškar po obci a Letní noc. Podle situace zahájení stavby v areálu bývalého Šohaje dokončit oplocení v této části a dle možnosti zahájit realizaci výstavby opěrné zdi za brankou u KD a rekonstrukci laviček pro diváky.

Na závěr by výbor jednoty poděkoval vedení obce Násedlovice, všem sponzorům a fanouškům za podporu a přízeň v tomto roce. Dále přejeme všem občanům klidné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí a zdraví v novém roce 2021 a těšíme se na setkání s vámi na sportovních a kulturních akcích pořádaných naší jednotou.

SDH a JSDH Násedlovice

Mladí hasiči Násedlovice

Vážení občané Násedlovic je zde konec roku a já vás chci seznámit s činností našeho sboru za uplynulý rok. Začátek roku pro náš začíná Výroční schůzí. Letos z důvodu omezení se několikrát přesunovalo její datum, a nakonec se zrušila úplně a přesunula se na příští rok.

V zimním období se každoročně zabýváme školením mužstva jak v teorii, tak v praxi. Nositelé dýchací techniky mají s přístroji výcvik každého čtvrt roku. Každý měsíc probíhá zkouška agregátů. V únoru vůz Scania absolvoval povinnou prohlídku nástavby v Uherském Brodě. Spoustu času a práce nám zabrala oprava čerpadla na Tatře. Bylo to náročné, ale zvládli jsme to. Vyrobili a namontovali jsme v bývalém JZD na nádrž vývody na napouštění vody. Ford byl na plánované servisní prohlídce.

S novou cisternou jsme tentokrát vyrazili do Rašovic, kde byla předvedena ukázka hašení požáru osobního automobilu. V dubnu jsme se sešli na nové cestě k rybníčku k dosázení stromků podél obnovené cesty. V Dražůvkách jsme na cyklostezce odstraňovali strom, který hrozil pádem a byl nebezpečný pro okolí. Uspořádali jsme také každoroční sběr starého železa. V létě vyšla chvilka na cvičení, tak jsme se rozjeli na rybníček, kde jsme vyzkoušeli všechna čerpadla. Okrsková soutěž z důvodu pandemie neproběhla a družstvo se později zúčastnilo nočních závodů v Želeticích. Rád bych zde poděkoval našemu členovi Jožkovi Veselému, který i když je u nás krátce, úspěšně reprezentuje naši jednotku na závodech TFA. Přeji mu pevné zdraví a hodně dalších úspěchů. Na konci prázdnin jsme se sešli na Dančí oboře, kde jsme ukončili letní prázdniny a oslavili narozeniny. Ke konci roku jsme asistovali při lampiónovém průvodu a připravili zázemí pro děti a rodiče.

A teď něco z výjezdů. Dva víkendy jsme asistovali v serpentinách na závodech jako požární hlídka. Na požáry jsme vyjížděli do Želetic, Dambořic. Jednou na požár rodinného domu, podruhé k požáru strniště, do Vracova na požár lesa. V červnu se po jižní Moravě přehnalo tornádo. Vyjížděli jsme na čerpání vody ze sklepa a později jsme se přesunuli do Lužic. Pak jsme ještě několikrát asistovali při kropení cest na Pánově nebo Hruškách a v Hodoníně při demolicích. V Násedlovicích jsme po bouřce čistili komunikaci, čerpali vodu a čistili sklepní prostor u pana Beneše. Dále jsme odstraňovali padlé stromy a odklízeli naplavenou zeminu u Poláčků. Jedna bouřka a co nadělá škody.

Letos v našem sboru oslavilo několik členů kulatiny. Padesátku oslavili František Blahutka, František Ouda a Vladimír Marada. Šedesátku oslavili Jaroslav Hovězák a Vladimír Švec. Sedmdesát oslavil pan Antonín Beneš. Všem oslavencům upřímně přejeme hodně zdraví a štěstí do dalších let. Bohužel jsou i smutné chvíle, kdy náš sbor opustil člen pan František Blahutka, kterého jsme doprovodili na poslední cestě. Čest jeho památce.

Závěrem bych chtěl všem členům SDH a JSDH poděkovat za jejich práci v náročné době a všem občanům popřát šťastné a veselé Vánoce a hodně zdraví v novém roce.

Milan Horák, starosta SDH Násedlovice

Ukliďme Česko

Sázení stromků podél obnovené cesty

Hašení porostu v lese

Zeptali jsme se…

Tentokrát jsme vedli rozhovor s **MUDr. Libuší Hardekopf**, lékařkou, jejímž velkým koníčkem je horolezectví. Rozhovor vznikal na dálku prostřednictvím e-mailů a doplněním na základě telefonátů, protože paní Hardekopf žije v USA ve státě Colorado.

Nejvyšší hora Severní Ameriky Denali dosahuje výšky 6190 metrů a nachází se v národním parku Denali na Aljašce. Podle prezidenta Williama McKinleyho byla hora v roce 1896 pojmenována „Mount McKinley“. Od roku 2015 došlo však k návratu k původnímu názvu Denali, což znamená v jazyce Athabaska (jazyk místních Indiánů) „Vysoká, ohromná“. Svou hmotou a vyzdvižením je větší než Mount Everest. Wikipedie uvádí pouze osm výstupů českých horolezců na tuto horu, přičemž nikdo z nich nezlezl horu sám, ale většinou ve dvojici.

V červnu letošního roku přibyla k horolezcům, kteří zdolali horu Denali, Libuše Hardekopf. Je to jméno ženy, jež se narodila v Násedlovicích před padesáti dvěma lety jako Libuše Kopečková. Dnes žije v Coloradu v centrální části Spojených států amerických.

Co vás vedlo k výstupu právě na tuto horu?

To jsem ještě nevyřešila. Celý život jsem se snažila něco si dokazovat. Hory jsou můj koníček. Žiji v Coloradu a ve volném čase zlézám místní hory. Colorado má 54 vrcholků vysokých přes 14 000 stop, tj. 4 267 metrů, a 586 vrcholků přes 13 000 stop, tj. 3 962 metrů. Vrcholy přes 14 000 stop jsem už zdolala všechny a těch přes 13 000 stop mám zlezených asi 460. Některé výstupy opakuji a některé hory sjíždím na lyžích. Také chodím v zimě po zmrzlých vodopádech, v létě zlézám skály, jezdím na horském kole a baví mě řada dalších sportů.

Když se člověk dívá shora dolů, získá jinou perspektivu a jinak se pak také dívá na různé životní starosti. Já jsem tak například z vrcholku hor řešila spoustu pracovních problémů, ale také renovaci mého domu apod.

Denali je jedna ze sedmi nejvyšších hor všech kontinentů a pro spoustu horolezců je zvládnutí nejvyššího bodu každého kontinentu velký úspěch. Mně už je celkem hodně let a všechny výstupy si platím sama, nemám žádného sponzora. Tak skončím se čtyřmi dosaženými nejvyššími vrcholy:

Aconcagua (nadmořská výška 6959 m n. m.), hora nalézající se v západní části Argentiny, jedná se o nejvyšší horu Ameriky;

Elbrus (výška 5642 m. n. m.), nejvyšší hora Kavkazu a Ruska;

Kilimandžáro (vrchol 5895 m n. m), horský masiv téměř na rovníku v Tanzanii při hranici s Keňou v Africe;

Denali (6190 m.n.m.), Aljaška.

Zbývající vrcholy jsou příliš finančně náročné:

Mount Everest, Himaláje, expedice by stála kolem 65 000 $;

Mount Vinson, nejvyšší vrchol Antarktidy, účast v expedici kolem 40 000 $;

Puncak Jaya (též Mount Carstensz či Carstensz Pyramid), nejvyšší hora ostrova Nová Guinea, státu Indonésie a celého světadílu Austrálie a Oceánie, expedice kolem 25 000 $.

Hory jsou něco jako droga. Někteří lidé pijí, jiní lozí po horách. Každý jsme nějaký.

Můžete více popsat váš výstup na Denali? Jak dlouho trval? Jaké překážky jste překonávala? Na co jste myslela během cesty?

Měla jsem velký strach. Před expedicí jsem nemohla spát. Cestovat sama po ledovci je nebezpečné a věděla jsem, že tam riskuji život. Také představa spánku v malém stanu, když je venku -20 °C, se mi v mém věku moc nelíbila. Abych se aklimatizovala, běhala jsem po místních horách a tahala sáně, na které jsem si naložila těžké balvany. Po práci jsem jezdila spát v autě do hor. Z domu se během hodiny jízdy dostanu do výšky 3 500 m. n. m.

Nevěděla jsem, zda se na Denali vůbec dostanu, moc jsem neplánovala a žila ze dne na den. Např. když jsem už letěla na ledovec, říkala jsem si: „Když se budeš bát, zůstaneš několik dní v základním táboře a poletíš zase zpět.“

Cesta na vrchol Denali mi trvala 11 dnů. Je to 16 mil, tj. 26 km jedním směrem. Překonala jsem převýšení 10 000 metrů. Člověk, když cestuje po ledovci, musí si přenášet zásoby, takže určité úseky opakuje několikrát. Ledovec má spoustu trhlin, a když do některé z nich člověk zapadne, je těžké, skoro nemožné se z ní dostat ven. Malá trhlinka na ledovci se dole otevře do ohromné ledové jeskyně.

Letadlo přistane ve výšce 2 200 metrů a Denali je 6 190 metrů vysoko. Celá cesta vede po ledu a člověk vidí jen led a skály. Krajina je hezká, počasí se však rychle mění, chvilku padá sníh, pak svítí slunce.

Denali se nachází jižně od Severního polárního kruhu (63°5'51'' s. š., 151°0'20'' z. d.), takže v červnu, když jsem podnikala výstup, je zde pořád světlo. Ale když zapadne slunce, teplota rychle klesne.

Kempy, tábořiště, jsou velmi primitivní. Kemp 1, to je pouze místo na ledovci s několika stany. Kemp 2 – kolem stanů jsou postaveny vysoké zdi na ochranu před větrem. Kemp 3 se nachází ve výšce 4 200 metrů, jsou zde pevné stany, kde bydlí správci parku a je zde lékařská pomoc. Také zde přistávají helikoptéry, většinou pro horolezce postižené vysokou nadmořskou výškou. Poslední kemp 4 se nachází ve výšce 5200 metrů a je zde obrovská zima.

Šla jsem docela rychle

a za tři dny jsem už byla v kempu 3 a za pět dní v kempu 4 ve výšce 5200 metru. Tam jsem však nemohla usnout, celou noc jsem se třásla zimou. Ráno jsem zjistila, že dva horolezci v kempu onemocněli. Jeden nemohl chodit, druhý měl velké bolesti hlavy a zvracel. Poskytla jsem jim léky, rozpouštěla jsem sníh, aby se napili a sešla jsem s nimi dolů, zpět do kempu ve výšce 4 200 metrů, kde je také lékařská pomoc.

Sestupem jsem ztratila den, kdy bylo dobré počasí, a pak jsem kvůli sněžení zůstala čtyři dny v kempu ve výšce 4 200 metrů. Sníh padal stále a bylo nutné jej stále odhazovat od stanu.

Cesta mezi 4 200 a 5 200 metry je nádherná. Je dost příkrá, proto jsou zde lana a horolezec používá speciální výbavu na výstup po laně. Je zde také úsek, kdy cesta vede po úzkém hřebenu s nádherným výhledem na Mount Foraker, tj. třetí nejvyšší horu na Aljašce.

Já jsem neměla dost energie nést stan, vařič a jídlo, tak jsem se rozhodla jít z 4 200 metrů na vrchol a zpět v jednom kuse. Zvládla jsem to za dvacet hodin. Voda mi zmrzla, ruce jsem necítila, ale prsty mi zůstaly. Vrchol hory byl úžasný. Bylo krásné počasí, žádný vítr a já tam seděla přes hodinu. Ani se mi nechtělo jít dolů. Cesta zpět byla náročná, noc velmi špatná, třásla jsem se zimou.

Kdy jste zažívala nejtěžší okamžiky při své cestě?

Čtvrtý sněhový den byl těžký. Brečela jsem v malém stanu, bála se jít nahoru, bála jsem se vyjít ze stanu. Nic nebylo vidět, jen padající sníh. Také mi zajela noha do trhliny, ale lehla jsem si na břicho a vyškrábala jsem se z toho. V noci jsem měla zlý sen, že jsem v trhlině a pomalu tam umrzám.

A které okamžiky byly pro vás nejhezčí?

Když svítilo slunce. Slunce je život, teplo, naděje. Ve stanu bylo příjemně, když svítilo sluníčko. To jsem na sobě měla třeba jen dvě vrstvy oblečení, psala si deník, četla. Sluníčko mi také pomáhalo rozpouštět sníh, který jsem měla v černém igelitovém pytli.

Ale nejkrásnější okamžik jsem zažila,

když za mnou přiletěl můj syn Míša a já jej spatřila na ledovci v základním kempu. Moc jsem se na něj těšila a společně s ním se vracela domů.

Máte za sebou již více zkušeností z horolezectví. Přiblížíte nám, jaké hory, ve kterých světadílech jste již zdolala?

Jak jsem už zmínila, mám zlezených mnoho hor v Coloradu, lezla jsem v Peru, v Ekvádoru, Argentině, v Alpách.

Například Kilimandžáro v Africe bylo zajímavé tím, že na jeho svazích se nachází několik klimatických pásem s různou vegetací. Člověk začne v džungli, sleduje opice a postupně se příroda mění, až nakonec jdete po sněhu a vidíte ledovec.

Aconcagua v Argentině pro mě představovala docela jednoduchý výstup, doslova jsem ji „vyběhla“ za čtyři dny, protože jsem neměla moc dovolené a také jsem se dokázala rychle aklimatizovat. Expedice plánují výstup na tři týdny. Když za mnou někdy přijeli moji bratři na návštěvu, také se museli hned přizpůsobit, protože jsem je s sebou vodila do výšek kolem 4 000 m. n. m. a moc jsem je nešetřila.

Jaké plány, pokud se týká horolezectví, byste si ještě chtěla splnit?

Žádné plány! Chci žít. Chci žít zdravě, proto se věnuji meditacím, józe, zdravé výživě. A snad se budu těšit také na brzký odchod do penze.

Jak se dívka, která se narodila v malé slovácké vesničce, dostala do Colorada?

Po skončení Základní školy v Žarošicích jsem absolvovala Střední zdravotnickou školu v Kyjově. Rodiče mě podporovali, ale otec mě jako dívku trochu podceňoval, tak jsem se snažila dokázat vždy o něco více. Vystudovala jsem Lékařskou fakultu Karlovy univerzity a vdala se do USA. Bývalý manžel byl z Nového Mexika, Colorado je sousední stát. Pamatuji se, že když jsem jela do Denveru (hlavní město státu Colorado) na zkoušky (musela jsem dělat vše znovu, aby mi uznali vzdělání), dívala jsem se na vrcholky Skalistých hor a přemýšlela jsem, zda tam někdo už vylezl. Tenkrát jsem nevěděla, že za pár let budu i já stát na těch vrcholech a dívat se z nich dolů na svět.

Horolezectví je pro vás velkým koníčkem, možná cestou, jak se odreagujete od své každodenní práce. Jaká je vaše profese?

Spoluvlastním dětskou ambulanci v malém městečku Montrose (velkém asi jako náš Kyjov) v západním Coloradu. Jsem dětská lékařka. Můj volný čas naplňuje kromě hor také péče o historický dům z roku 1903, který jsem nechala celý zrenovovat. Mám velkou zahradu a pěstuji zeleninu. V Montrose je farmářská komunita a žijí zde hodní lidé. Letos jsem měla velkou úrodu broskví. Ráda vařím zdravá jídla.

Vracíte se někdy do Násedlovic?

Ano, normálně jsem přijížděla skoro každý rok, ale teď, v době covidu, nemohu. Navíc jsem téměř celou dovolenou vyčerpala na výstup na Denali.

Ráda bych všem, které v Násedlovicích znám a kteří ještě znají mě, popřála pěkný závěr letošního roku, hodně zdraví a štěstí v novém roce.

Rozhovor připravila: Mgr. Věra Dobešová
Foto: Libuše Hardekopf

Z Moravy až do Velikého Středíště

Letos uplynulo 170 let od doby, kdy z Klobouk u Brna a okolí odešlo mnoho rodin do oblasti uherského Banátu, dnešního Srbska, kde se usadili a začali hospodařit. Jejich potomci se dodnes hlásí k moravskému původu, mnozí z nich mluví i česky a ve městě Vršac založili pěvecký soubor Česká beseda. V polovině srpna navštívil tento soubor Klobouky a v evangelickém kostele proběhlo přátelské setkání s potomky dávných moravských vystěhovalců a místních rodin, zazněly srbské i moravské písně.

Když jsem před mnoha lety doplňovala do svého rodokmenu jména svých předků, nedařilo se mi najít informaci o tom, kde zemřel můj asi 6x pradědeček František Lexa narozený v roce 1811 v Morkůvkách. Až v loňském roce jsem v matričním záznamu objevila nenápadnou poznámku, že se tomuto Františkovi v roce 1851 narodil syn, místo narození Veliké Středíště, což je obec nedaleko města Vršac v jižním Banátu. Hledala jsem další informace o tom, jak se z Morkůvek mohl František dostat do těchto krajů, a přitom jsem objevila dvě knihy Mgr. Michala Pavláska, Ph.D., který působí jako vědecký pracovník Etnologického ústavu AV ČR. Knihy mají název „S motykou a Pánem Bohem“ a „Z Moravy až do Velikého Středíště“. Mgr. Pavlásek, Ph.D. mi později poskytl další zajímavé informace, neboť se výzkumem české menšiny ve východní a jihovýchodní Evropě dlouhodobě zabýval. Zmiňované knihy se věnují především historii skupiny reformovaných evangelíků původem z okolí Klobouk u Brna, kteří v polovině 19.století opustili své domovy a usadili se v obci Veliké Středíště, ve vesnici dosud obývané Srby, Rumuny, Maďary, Němci i Čechy římskokatolického vyznání.

V 19. století docházelo k velkým přesunům evropského obyvatelstva různými směry. Banát představoval po válkách s Osmany vylidněný jihovýchodní kout Uher, kam mířily zástupy migrantů.

Rok 1848 je v učebnicích dějepisu označen jako revoluční rok, který přinesl mnoho politických změn také v Habsburské monarchii, jejíž součástí byly české země. Rakouské vojsko operovalo rovněž v Banátu. Z ústního vypravování se dochovalo, že několik mladých mužů z Kloboucka a Nosislavska sloužilo v rámci vojenské služby ve městě Vršac. Zdejší úrodný kraj se jim zalíbil, připomínal jim rodnou Moravu, a to je přivedlo k myšlence vrátit se sem, až jim skončí vojenská služba, případně sem dovést další obyvatele z moravských vesnic.

V roce 1850 se vypravila skupina asi tří mužů, která lokalitu nejdříve obhlédla. Zjistili, že jsou zde opravdu dobré podmínky pro zemědělství i vinohradnictví, úrodná černozem, tedy naděje pro lepší život. Rozhodli se dosídlit osadu Veliké Středíště pod Kudričkim vrchem na území Banátu v dnešním Srbsku, jenž je jednou z částí autonomní oblasti Vojvodina. Úřady jim vyšly vstříc, dostali patřičná povolení, a tak v roce 1851 začaly první rodiny se stěhováním. V dalším roce přišlo nejvíce rodin, 71 rodin bylo vyznání evangelického reformovaného, 22 rodin katolické víry. Stěhování pak probíhalo i v dalších letech. Kolonisté pocházeli především z Klobouk u Brna, asi 200 osob. Mezi další výchozí místa vystěhovalců patří ale také např. Dambořice, Násedlovice, Hostěrádky, Borkovany, Heršpice, Morkůvky, Nosislav, Horní a Dolní Bojanovice, Prosetín, Olešnice. Cesta jim trvala asi šest týdnů, vedla přes Hodonín, Nové Zámky, Budapešť, Segedín, Temešvár a Vršac. Jeli na vozech tažených voly a kravami, které cestou pásli a dojili mléko.

Nad dveřmi evangelického reformovaného kostela ve Velikém Středišti se dodnes skví nápis „Dům můj, dům modlitby“.

Většina příchozích se usadila v jihovýchodní části vesnice Veliké Středíště, v ulici Česká, zvané také Pémská (z německého „Böhmisch“, „Pémci“). Žili zde lidé stejných příjmení, která známe z výše uvedených moravských vesnic: Smetana, Illek, Pilát, Vrbas, Odstrčil, Huták, Žalkovský, Šebesta, Kusý, Krupica, Fiala, Matula, Hájek, Španiel, Dobeš, Lexa a další. Ano, zde se mi potvrdilo, že můj 6x pradědeček Lexa byl mezi těmi, kteří se vydali za lepším živobytím. Ve vesnici České Selo, asi 40 km jižněji od Středíště, dnes žije Karel Leksa (jeho potomek?), který se prý velmi zajímá o historii vystěhovalců z Moravy. V matrikách jsem také našla, že z Násedlovic do Velikého Středíště odešli např. bratři Václav Dobeš (1869–1928) a Josef Dobeš (1863–1944) z č. 3. Jejich potomci jsou možná bratři Branimir a Darko Dobeš, kteří nyní žijí v Bělehradě.

Reformovaní evangelíci se po svém příchodu do Středíště scházeli ke sborovým shromážděním. Nejdříve v soukromém domě, později spojili své síly a v roce 1866 si ve Velikém Středišti vystavěli kostel, který o dva roky později opatřili zvony. Dokázali také zajistit a platit svého kněze a dětem českého učitele. Reformovanou evangelickou komunitu v době jejího největšího rozvoje mezi dvěma světovými válkami tvořilo 300 osob. Tehdy se jim pro jejich duchovní potřeby podařilo postupně získat tři faráře z Československé církve evangelické z Československa. Od konce druhé světové války zde stálý kazatel nebyl, duchovní život zajišťovali členové staršovstva. Ještě v roce 1966 si věřící připomněli sté výročí postavení kostela, ale v pozdějších letech bylo možné pozorovat postupný zánik sboru a postupnou asimilaci původně moravských rodin. Staří umírali, mladí odešli většinou za prací do srbských měst nebo do zahraničí, politika Komunistické strany Jugoslávie byla zaměřena proti církvím, někteří členové sboru odešli k církvi baptistické, lidé potlačili vliv církve ve svých každodenních životech. Přesto se dokázali potomci moravských vystěhovalců reformované víry v roce 2016 sejít a připomenut si 150. výročí posvěcení evangelického kostela a znovu také vzpomenout dávnou cestu svých předků z Moravy až do Velikého Středíště. Podobně si své moravské kořeny připomněli také členové souboru Česká beseda z města Vršac při letošní návštěvě v Kloboukách u Brna.

Věra Dobešová

ČZS Násedlovice

V roce 2021 jsme v lednu uspořádali malou ochutnávku mladých vín ročníku 2020. Tradiční velikonoční košt vín jsme museli z důvodu vládních nařízení zrušit. A také byly zrušeny i košty v okolních obcích, kde se mohli prezentovat vinaři se svými vzorky. V měsíci červnu jsme uspořádali u příležitosti Obecního dne ochutnávku místních vinařů, kde se sešlo více než dvě stě vzorků. Koncem prázdnin jsme svými vzorky vín podpořili ochutnávku vín v Žarošicích a v září Výstavu vín v Bučovicích. Novinkou letošních hodů byla páteční ochutnávka vín s besedou u cimbálu. Návštěvníci měli možnost ochutnat z nabídky 200 vzorků vín, nejen místních vinařů. Tato novinka se velmi vydařila a všichni kdo přišli akci podpořit byli spokojeni. A proto si myslím, že by se tato ochutnávka mohla stát tradicí. Tímto bych chtěl poděkovat všem vinařům, kteří svými vzorky vín podpořili tyto letošní akce. Pokud situace s omezením dovolí, plánujeme v měsíci lednu 2022 ochutnávku mladých vín 2021.

Přeji všem vinařům a zahrádkářům do nového roku 2022 pevné zdraví.

Mokrý Tomáš st. – místopředseda spolku

Hodová ochutnávka vín

Obecní den

Z receptů našich babiček

Anýzové hobliny pokaždé jinak

Jde o tradiční suché sladké pečivo, které je podobné štramberským uším. Recept je znám na Kyjovsku – Věteřov, Strážovice, Lovčice, Násedlovice, Želetice, Nenkovice, Stavěšice. Třísky se pekly o hodech, na svatby nebo ostatky. Pokud se obáváte namotávání na trubičky či dřevěné kolíky, můžete místo proužků upéct placičky a ty stáčet do skleniček nebo nechat rovné. Pokud nemáte rádi anýz, můžete vyzkoušet drcené ořechy, slunečnicové nebo lněné semínko. Uvádíme několik receptů ze zmiňovaných vesnic, které se každý trochu odlišují. Snad si najdete ten svůj a recept našich babiček doma vyzkoušíte.

Recept Anny Desetové z Věteřova

Suroviny: 5 vajec, váha 5 vajec se skořápkou polohrubé mouky, váha 5 vajec se skořápkou cukru moučka, 1/2 skořápky vody, špetka soli

Postup: Šlehačem důkladně prošleháme těsto. Nechat odstát minimálně do druhého dne (lépe 24 h). Stoprocentním tukem silně pomažeme plech (celou kostkou po plechu, nepoužívat sádlo je moc tekuté). Cukářským sáčkem nastříkáme tenké proužky na plech (6–10), zpočátku raději jen 6. Proužky se samy roztečou a posypeme dle chuti anýzem. Pečeme ve vyhřáté troubě na 160 °C (vrch + spodek). Až jemně zhnědnou okraje pásků, plech vyndáme, přikryjeme froté ručníkem, špachtlí sundáváme jednotlivé pruhy a za horka, dokud je těsto ohebné, motáme na kovové trubičky (zbytek upečených hoblin necháme zakrytých,

aby neztvrdly). Necháme chvíli zchladnout, pak rozdělíme do sáčků a uzavřeme (sáčky pak otevíráme těsně před konzumací, jinak hoblinky natáhnou vlhkost a změknou). Nasáčkované vydrží i 2–3 týdny.

Recept na třísky vyzkoušela i vítězka soutěže Peče celá země Petra Burianová. Ta zmiňuje recept jako od paní Desetové z Věteřova, rozdílem je, že chybí polovina skořápky vody a těsto peče na pečícím papíře s troškou oleje. Jako alternativu k anýzu uvádí drcené ořechy.

Recept Ireny Malíkové z Nenkovic

V receptu se používá půl na půl hladká a hrubá mouka a mletý cukr ve váze 5 vajec. Plech se mastí sádlem a třísky se pečou na prudko v horké troubě. Jinak je postup shodný s receptem z Věteřova.

Recept ze Želetic

Recept se liší použitím krystalového cukru dle váhy 5 vajec a váha polohrubé mouky odpovídá 4 vejcím. Opět není použita voda. Zbytek postupu je stejný.

Recept Barbory Poláčkové z Lovčic

Nejvíc rozdílný je recept od paní Barbory Poláčkové z Lovčic. Jsou v něm použity všechny druhy mouky a plech se maže včelím voskem.

Váhově kolik vajec tolik cukru, utřeme (ne napěnit). Stejná váha mouky. Váhově ten poměr rozdělíme na větší a menší část asi 6/10 a 4/10. Tu menší část navážíme polohrubou mouku. Tu větší zas rozdělíme na dvě části váhové menší a větší. Menší je hrubá, větší je hladká. Všecko utřeme vařečkou. Nesmí nic pěnit. Nahřejeme troubu na 180–190 °C. Nahřejí se dva plechy. Horký plech se potře včelím voskem zabaleným v plátýnku. Hned na něj polévkovou lžící natíráme pásky těsta. Posypeme anýzem a dáme péct. Po zrůžovění motáme na dřevěné kolíky. Vše musí být horké, jak plech, který potíráme voskem, tak třísky, když je motáme. Jinak zkřehnou a lámou se. Pečení na plechu s včelím voskem dá prý třískám nezaměnitelnou chuť a vůni.

Recept paní Marie Kozákové ze Stavěšic

V receptu je použita hrubá mouka a cukr krystal. Poměry jsou jako v prvním receptu. Těsto se několikrát promíchá, aby se cukr rozpustil. Pokud těsto zřídne, přidá se hrubá mouka. Plech se stejně jako v receptu z Lovčic maže včelím voskem v plátýnku.

Libuše Hájková

Základní organizace Českého svazu včelařů Žarošice

Letošní rok je zase odlišný od těch minulých, a tak se nedá použít nějaká příručka s návodem co, kdy a jak dělat.

Jaro bylo deštivé a studené a včelstva téměř nevyletovala z úlů, kvůli čemuž nebyla téměř žádná snůška a ustala i opylovací činnost včel, což se projevilo i v ovocnářství. Medná snůška byla mezi jednotlivými částmi našeho regionu velmi rozdílná. Na jednom stanovišti včelstev bylo z jarní snůšky vytočeno na jedno včelstvo v průměru 4 kg medu, kdežto jiné stanoviště bylo na jarní snůšku bohatší. V období vytáčení lípy, která letos téměř nemedovala, byla některá včelstva téměř bez zásob a včelaři museli začít včelstva přikrmovat cukerným roztokem.

Celková bilance množství medu je tedy tento rok slabá, roste cena cukru na zimní přikrmování, roste cena pohonných hmot, zvyšuje se i cena léčiv, a toto všechno se projeví na vyšší ceně medu.

Činnost základní organizace Českého svazu včelařů Žarošice byla také negativně poznamenaná pandemií koronaviru. Od září 2020 jsme se na schůzi sešli až v září 2021. Mezitím jsme organizační záležitosti řešili korespondenčně „per rollam“ přes e-maily. Naštěstí nám tato situace nebránila ve starání se o naše včelstva, kterých máme nyní v organizaci 323. Na podzim letošního roku jsme přijali 3 nové členy, čímž se členská základna rozrostla na 26 členů.

Na podzim loňského roku proběhla výsadba stromů pro včely v obcích Žarošice, Násedlovice a Uhřice. V Násedlovicích probíhala výsadba ve spolupráci s MŠ Násedlovice, kdy si rodina dětí navštěvujících školku vysadila strom, na který pak byla pověšena dřevěná plaketa se jménem dané rodiny.

V červnu v rámci Obecního dne byl otevřen i Včelařský dům, kde měli návštěvníci možnost prohlídnout si samotný Včelařský dům, expozici včelích úlů a pomůcek potřebných pro včelaření. Dále zde byla ochutnávka medoviny, medového pečiva a medu, který si mohli návštěvníci i zakoupit.

Sv. Ambrož

Pokládka dlažby

Přes prázdniny ve Včelařském domě proběhly také tři exkurze ZŠ Žarošice a MŠ Kosmonautů Brno. V rámci těchto exkurzí se děti dozvěděli více o životě včel, prohlédli si úly, včelařské vybavení a ochutnaly různé druhy medů. Děti si také vyzkoušely práci včelaře při stloukání rámečků a při výrobě svíček z mezistěn. Na exkurzích nechyběli živé včely v proskleném pozorovacím úlu.

Od podzimu loňského roku do jara roku letošního se díky brigádám a pomoci členů základní organizace podařilo zrenovovat dlažbu na dvoře Včelařského domu. Nejdříve byly odstraněny staré betonové panely a následně byla položena nová dlažba ve větším rozsahu odpovídajícím potřebám včelařského kroužku, který tam bude mít umístěna včelstva pro praktickou výuku. Dále se povedlo zabetonovat před Včelařský dům dřevěnou sochu sv. Ambrože, patrona včelařů. Přes zimu a na jaře, kdy včely odpočívají a včelař má čas na vzdělávání se a rekonstruování a opravy včelích příbytků, je v plánu výstavba pergoly na dvoře Včelařského domu a její následné zastřešení.

Stejně jako v předchozích třech letech je i v letošním roce v plánu výsadba včelařských dřevin v obcích Žarošice, Násedlovice a Uhřice, na které byla získána dotace z Jihomoravského kraje. Dále získala základní organizace z Jihomoravského kraje dotaci na nákup zařízení pro zpracování vosku, za které byl pořízen kotel a odstředivka na vyvařování vosku včetně potřebného příslušenství. Pokud to hygienická situace dovolí, tak bychom rádi v rámci základní organizace přes zimu jednou měsíčně pořádali ve Včelařském domě besedy, na kterých bychom si v přátelském duchu předávali zkušenosti se včelařením a abychom si vykompenzovali covidový rok, kdy jsme se nemohli scházet ve Včelařském domě.

Závěrem bychom chtěli moc poděkovat všem, kteří základní organizaci Českého svazu včelařů a její činnost podporují, zejména zástupcům obcí Násedlovice, Žarošice a Uhřice.

Roman Švábík, předseda ZO Žarošice
Miroslav Brychta, jednatel ZO Žarošice

Obecní den

Včelařský kroužek

Po roční pauze způsobené pandemií koronaviru se se začátkem školního roku opět naplno rozjel i Včelařský kroužek mládeže při Základní organizaci Českého svazu včelařů Žarošice. Zájem u dětí po pauze naštěstí neupadl, a tak se od konce září v kroužku setkáváme s 9 dětmi ze Žarošic, Uhřic, Ždánic, Želetic, a dokonce i z Kunčic pod Ondřejníkem. Kroužek navštěvují jak noví členové, tak i děti, které do kroužku chodí pravidelně již několik let, takže noví členové se mohou nové věci z oblasti včelaření dozvědět i od jejich zkušenějších kolegů. Jako vždy začínáme podzimní výuku teoretickou částí, kde se seznamujeme se včelstvem, jeho příbytkem, včelařskými pomůckami, včelími produkty i jejich zpracováním a mnoha dalšími tématy, jejichž znalost je potřebná ke správnému zvládnutí praktického včelaření. Ačkoliv je opakování matkou moudrosti, tak se snažím každý rok pojmout výuku trochu jinak a přidat nějaké zajímavé novinky z každé probírané oblasti, aby i děti, které navštěvují kroužek již několik let se stále dozvídaly něco nového.

Pevně věřím, že praktická část, kdy od jara začneme chodit s dětmi do včel a děti tak budou získávat vlastní praktické zkušenosti se včelařením, bude již probíhat pod nově vybudovaným zastřešením. Na přelomu let 2020 a 2021 byla na zahradě Včelařského domu položena nová dlažba a nyní se na pile řeže dřevo na trámy, ze kterých bude zbudována pergola, která bude následně zastřešena. Na nákup trámů budou využity finance z grantového programu Malé věci kolem nás 5, kterého jsme se jako včelařský kroužek zúčastnili a skončili jsme mezi šesti vítěznými projekty, které dostali od společnosti Vetropack Moravia Glass dotaci ve výši 10 000 Kč.

Doufám také, že pandemie nebude letos v takové síle jako vloni a nepřeruší činnost kroužku, a že po roční pauze proběhne opět standardně soutěž Zlatá včela, která v loňském roce proběhla v online režimu, a tak se děti z různých včelařských kroužků z Jihomoravské oblasti nemohly setkat osobně. Díky dobrým výsledkům se Šimon Tecl a Petr Krišica dostali na seznam náhradníků národního kola Zlaté včely konané v Nasavrkách, kam náš kroužek nakonec odjel reprezentovat Petr Krišica, který obsadil 32 místo.

Závěrem bych chtěl moc poděkovat všem, kteří činnost kroužku podporují, zejména rodičům, kteří vozí děti do kroužku do Včelařského domu a podporují je v této činnosti a také zástupcům obcí Násedlovice, Žarošice a Uhřice.

Roman Švábík
vedoucí VKM

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vítání občánků 27. června

Vítání občánků • Dne 27. června jsme přivítali Ninu Rückerovou, Maliu Kollárovou, Klaudii Horákovou, Zuzanu Dohnalovou, Ellu Maradovou, Beátu Sádlíkovou, Terezii Jetelinovou a Melisu Blahutkovou.

Vítání občánků 21. listopadu

Vítání občánků • Dne 21. listopadu jsme přivítali Lilianu Miklíkovou, Dominiku Svozilovou, Jáchyma Svozila a Ester Jankůjovou.

Oslava 60. narozenin starostky obce Vlasty Mokré

Narození

Ella Maradová, dcera Evy Martinkové a Víta Marady

Beáta Sádlíková, dcera Jarmily Hovězákové a Igora Sádlíka

Terezie Jetelinová, dcera Markéty Jetelinové a Radima Jeteliny

Melisa Blahutková, dcera Nikoly Blahutkové a Patrika Blahutky

Liliana Miklíková, dcera Lucie Sklenářové a Radima Miklíka

Nina Rückerová, dcera Lucie Rückerové a Ladislava Rückera

Dominika Svozilová, dcera Nikoly Svozilové a Michala Svozila

Malia Kollárová, dcera Petry Kollárové a Pavla Kollára

Jáchym Svozil, syn Veroniky Bucalové a Lukáše Svozila

Klaudie Horáková, dcera Jany Horákové a Martina Horáka

Zuzana Dohnalová, dcera Marty Blahové a Karola Dohnala

Ester Jankůjová, dcera Kristýny Jankůjové a Pavla Jankůja

Svatby

Pavlína Urbánková a Miroslav Pelikán

Sabina Damborská a Šimon Loprais

Sára Maleňáková a Michal Bucala

Markéta Maradová a David Řihánek

Eva Vintrlíková a Milan Honzírek

Šárka Rozsypalová a Zdeněk Brychta

Kdo z občanů si nepřeje být v této rubrice zveřejněn, ať na tuto skutečnost upozorní obecní úřad. Děkujeme.

Jubilantka Vlasta Marečková

Jubilantka Věra Hrdličková

Jubilant Tomáš Valík

Jubilantka Božena Sovová, prosinec 2020

Všem uvedeným občanům přejeme k jejich jubileu pevné zdraví, štěstí a osobní pohodu do dalších let.

Jubilanti

50
Vladimír Vavřík
František Blahutka
Hana Bravencová
Pavel Konečný
Stanislava Poláčková
Viacheslava Zeikan
Libor Machala
František Ouda
Dana Vyoralová
Jaroslav Urbančok
Vladimír Marada

60
Jaroslav Fronek
Hana Fronková
Ivo Drastich
Petr Soukup
Jaroslav Hovězák
Radka Švecová
Vít Pokorný
Mária Landoriová
Marie Honová
Vlastimil Svozil
Vladimír Švec
Vladimír Hanák
Vlasta Mokrá

70
Antonín Beneš
Antonín Baják
Jiří Jetelina
Zdeněk Chytil
Josef Hasala
Jitka Studýnková
Stanislav Hubáček

75
Jaroslav Světnička
Květoslava Pučálková
Květoslava Blahutková
Alois Blahutka
Jan Drápal
Pavel Vahala
Jaroslav Pokluda
Jiří Jelínek

80
Vlasta Marečková
Věra Hrdličková
Rudolf Janusicza

90
Tomáš Valík
Růžena Dobešová
Zdenka Svobodová

95
Marie Laigotová
Zdenka Valentová

Rozloučili jsme se

Marie Bajáková
Dana Benešová
Josef Puk
Božena Dobešová
Miroslav Valenta
Roman Horák
František Blahutka
Michal Stojanovský
Jaroslav Pokluda
Štefánia Oudová

O Koronaviru na písmeno „P“

Klobouk dolů před tím, kdo to vymyslel. Čeština je opravdu dokonalý a především bohatý jazyk. Ať zkusí nějaký Angličan či Němec napsat něco takového ve svém rodném jazyce:

Příroda poslala populaci pořádný políček. Pandemii. Prťavá praštěná potvůrka poletuje prostředím, plíživě, pomaličku, polehoučku plošně postupuje po povrchu planety. Pichlavá pandemická potvora pekelně prudí populaci, proniká přes pusu, pak průduškami, plícemi, přeskakuje přes pána, paní, příbuzné, politika, pekaře, popeláře, poslance. Pokašláváme, posmrkáváme, prskáme, polehávámе, padáme. Při procházkách potkáváme plátnem překryté pusy přátel, příbuzných, poznáváme především pozdravením. Prázdné putyky, pohostinství, posmutnělé plovárny, propocenců prosté posilovny; policajti pozorují postavy, plížící se pomalu po parcích, pakliže poruší pravidlo, policista píská, prská. Politici pořád přiblble plácají přes pokrývky pusy…

Přeplněné postele, přidušení pacienti, připojené plicní podpory, přetažený personál prvního palebného pole, přepracované pečovatelky, pozůstalí…

Ptáme se: PROČ? Poněvadž pěstujeme pokrytectví, pohrdáme právem, pravidly, pochlebujeme přemocným, pochybně podnikáme, pokoutně podvádíme, propadáme pokušení, podlézáme, politikaříme, pletichaříme, promíjíme podrazy, pomíjíme příbuzné. Poněvadž přehlížíme potřebné, pošlapáváme přátelství, podrážíme přátele, ponižujeme partnery, popichujeme plaché, přestáváme promíjet, plácáme plané pomluvy! Poněvadž pošlapáváme přírodu, plýtváme penězi, potravinami, přejídáme se? Protože pokrok postupuje příliš překotně, příliš pracujeme, pořád pospícháme! Ptáme se: PROČ? Prostě PROTOŽE!!!

Pocity padají podél pochmurné propasti… Převálcuje prťavá potvora populaci? Prdlajs! Prohrajeme, padneme? Prdlajs! Přestaňme plakat, panikařit! Potvoru přibrzdíme, přiškrtíme, porazíme, poničíme připravenými protilátkami; pandemii přečkáme, pohromy překonáme, pakliže pokorně poklekneme před pomocníky prvního „palebného pole“, poděkujeme… přežijeme. Přestaňme plakat, pochlapme se! Popřejme si pohodu, posilněme psychiku, pěstujme pokoru, přestaňme pomlouvat, podvádět, podpořme se, pomáhejme si, povzbuďme se, poplácejme se po prsou, posilujme přátelství… Položme počítače, pojďme si povídat, pohrát si, prozpěvovat, pocvičit, pracovat na poli, provětrat pejska, poškrábat prasátko, pokochejme se přírodou, přivoňme pivoňce, podbělu. Pohlaďme partnera po pleši, partnerce polibme pusu, přítelkyni poplácejme po prdelce, popijme pivko, panáka, poděkujme pohostinným přátelům. Pozastavme překotné plahočení, pracujme pomaleji, prodýchejme paniku… Projděme si pokoje, přemístěme poličky, posuňme postele, porovnejme polštáře, přerovnejme prádlo, přeleštěme podlahu: práce, pořádek, pomohou překonat paniku. Plicní potvůrka prvně potrápí; pakliže přeskládáme priority, pandemie pomine, přijde proměna, procitnutí, poučení, paprsky prozáří posmutnělý prostor.

Přeji poklidné přežívání pandemie, pocit pohody, později pak potkávání, podávání pravice, polibky přátel, políbíme příbuzné. Připijme pohárkem perlivé Pálavy, pošleme polibek přes plátno, pitomce plácneme po pr…

Prchej proradná pandemie, prchej!!!

Převzato z internetu

Kroje na půjčení

Zachování krojové tradice v naší obci je snahou mnoha občanů. Ne všichni si mohou dovolit, pořídit sobě nebo svým dětem kroj nový. Je to dost velká finanční zátěž, a ne všichni jsou ochotni kroj půjčit. Proto jsem se rozhodla, že v rámci muzea a za spolupráce obce Násedlovice a spolku Šohajíček, z.s. začneme shromažďovat součásti svátečních krojů z naší obce. Někdy se podaří koupit věneček, jindy i celý kroj. Něco došiji, něco opravím, naškrobím a již v současné době jsme schopni zapůjčit nejen brokátové sukně se spodničkami, ale i celý kroj. Máme i čtyři turecké šátky. Holčičkám můžeme půjčit naškrobené „české“ kroje, ale máme i dva vysoké. Ve sbírce jsou věnečky i kordulky i chlapecké kordulky. Pokud vám doma nějaká součást kroje leží bez využití, budu ráda, když nám ji věnujete a buď se stane součástí muzejní sbírky nebo ještě poslouží a bude propagovat krásu našich svátečních krojů. Budeme rádi, když naše kroje využijete např. na hodech, nebo při průvodu na Zlaté sobotě v Žarošicích.

Hana Bravencová

Chlapecké kordule

NÁSEDLOVICE – zpravodaj obce. Vydal Obecní úřad Násedlovice 2021 v nákladu 600 ks. Tel.: 518 631 428, e-mail: podatelna@obecnasedlovice.cz, www.obecnasedlovice.cz. Foto: fotogalerie OÚ a MŠ Násedlovice, místních spolků a kronika obce. Ve zpravodaji byly zveřejněny články organizací, spolků, zastupitelů obce a dalších přispěvatelů, které byly dodány do uzávěrky tohoto čísla. Vydavatel si vyhrazuje právo na úpravu a krácení příspěvků. Sazba a grafická úprava BM typo, s.r.o., Slavkov u Brna.

Stárky

Sýpka Násedlovice

Na světě nejsou
nejkrásnější věci,
ale okamžiky.

Karel Čapek